

Bakır olmadan yaşamın tadını alamaz olduk. Genç kızlar kalaylı ısı ısı bakraçlarla pınara suya giderken daha endamlı, daha cilveli yürürlerdi. Levha bakır tabakalardan usta hüneriyle kaba kacağa dönüşmenin öyküsünü Divriği'nin yaşayan en eski bakırcı ustası Hüseyin Yılmaz'dan dinleyelim. Hüseyin Usta Sülülügillerden Galip Yılmaz'ın oğlu.

Son Bakırcı

Divriği'de bir evde çıkan yangın evi kül etti. 83 yaşındaki Fatma Partal çıkan yangında hayatını kaybetti. Seyit Partal'a ait evde sabaha karşı yangın çıktı. Uykuda olan ev halkı yangından haberdar olamadı. Sabah saat: 05.00 sıralarında işe gitmek için evden çıkan Mehmet Şimşek, Sait Partal'ın evinin çatısından dumanların çıktığını farketti. Yangını evdekilere ve çevreye duyurdu. Sait Partal ve eşi Mukaddes Partal yangından haberdar olur olmaz, annelerinin odasına hücum etti.

Yangın can aldı

TÜKETİRKEN TÜKENMEYİN!

Türkiye'de hazır yemek sektöründe faaliyet gösteren binlerce firmanın sadece birkaç yüzü gıda üretim iznine sahip. Dikkat edin! Yediğiniz her lokma sizi sağlığınıza ediyor, yavaş yavaş tüketiyor olabilir.

Siz de bilinci işverenler, çalışanlar olarak ne yediğinizi, yediğinizin içinde neler olduğunu bir kez daha düşünün. Sorun, sorgulayın, araştırın, hatta deneyin.

keyveni

Kurumsal Hazır Yemek

www.keyveni.com.tr

İADE Nakilbent Sk. No: 45/1 ADRESİ Sultanahmet - İstanbul

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● **DİVRİĞİ:** **AYLIK SİYASİ GAZETE** ● **1 OCAK 2011** ● **YIL: 5** ● **SAYI: 53** ● **www.divrigi.com.tr**

İki aday yarışacak

Türkiye'nin en eski ve köklü dernekleri arasında adı geçen, İstanbul Divriği Kültür Derneği Olağan Kurulu 30 Ocak'ta yapılacak. Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde saat 10.00' da başlayacak kongreye çok sayıda kişinin katılması bekleniyor. 1952 yılında kurulan DKD 12 Eylül Darbesi'nde kapatıldı. 1984 yılında ise yeniden açılarak faaliyetlerini yeniden sürdürmeye başladı.

CAFER ÇELİK

Divriği Susuzlar Köyü nüfusuna kayıtlı. Susuzlar Köyü Derneği'nin 3 dönemdir başkanlığını yapmakta. 2007-2009 Yılları

arasında İstanbul Divriği Kültür Derneği Genel Sekreterliği'ni yürüttü. 15 yıldır Divriği Kültür Derneği içerisinde çeşitli görevlerde ve komitelerde bulundu. Köylerearası Futbol Turnuvası komite başkanlığı yaptı. 30 Ocak'ta yapılacak DKD kongresinde dernek başkanlığına aday.

-Devamı: Sayfa: 9'da

ALİ DURMUŞ

Divriği İmirhan Köyü Nüfusuna kayıtlı. 1999-2001 yılında DKD Yönetim Kurulunda görev yaptı. İstanbul Divriği Kültür

Derneği'nin 2009 yılında yapılan Kongresinde listesiyle birlikte seçimlerde başkanlığa seçildi. 30 Ocak tarihinde yapılacak Divriği Kültür Derneği'nin Olağan Kongresinde 2'ci dönem başkan adayı olarak adaylığını açıkladı.

Devamı: Sayfa: 9'da

KURULTAY 30 OCAK'TA

İstanbul Divriği Kültür Derneği 30 Ocak Pazar Günü Olağan Genel Kurulunu yapacak. Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde sabah saat 10.00'da başlayacak olan kurultaya dernek üyeleri, köy dernek başkanları ve üyeleri, danışma meclisi üyeleri, sendika başkanları, sol ve sosyaldemokrat parti yöneticileri ve çeşitli bölgelerin dernek başkanları katılacak.

İKİ ADAY YARIŞACAK

Genel Kurul'da 2 aday yarışacak. Ali Durmuş ve Cafer Çelik. İki başkan adayı da yönetim kurulu listelerini

oluşturarak, dernek üyelerinin oylarıyla seçim yarışına girecekler.

MİKROFON UZATTIK

Divriği Gazetesi her iki adaya da mikrofon uzattı. Programlarını ve ilkelerini sordu. Ali Durmuş Divriği Gazetesi'ne herhangi bir açıklama yapmak istemediğini beyan etti. Cafer Çelik ise DKD Başkanlığına neden aday olduğunu, programını ve çalışma raporunu gazetemize anlattı. İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin dününü, bugününü ve yarınını biz sorduk başkan adayı Cafer Çelik cevapladı.

Devamı: Sayfa: 9'da

GÜNEŞİ TOTALIM

HÜSEYİN GÜZEL YILMAZ

YAYIN Kurulu toplantımızda bu ayın baş sayfa yazısını benim yazmamı önerdi arkadaşlar. Ben de son aylarda tartışma yaratan birkaç olumsuzluğa işaret etmek için bir yazı yazmayı uygun buldum. Sevgili dostlar, söze başlarken, biz tarafız, aydınız, yurtseveriz, devrimci ve demokrat insanlarız deriz. Gerçekten de öyleyiz, evet biz tarafız. Toplumun kaygıları bizim kaygılarımız, acıları bizim acılarımız halayın başını çeken de, acıları paylaşarak azaltan da, sevinçleri paylaşarak çoğaltan da bizleriz. Paylaşa, paylaşa içimizde büyütürüz herşeyimizi. Biz aynı sokağın çocuklarıyız. Aynı yolu yürüyüp, aynı türküler söyleriz. Ama yan yana dururken birbirimizle didişip dururuz. Anlamakta zorluk çekerim neden böyle olur diye. Oysa paylaşamayacak neyimiz var. Dostlar gazetemizin bazı haberlerde kullanmış olduğu dil ve üslup, tartışma konusu olmuştur. Bu konu bizimle aynı duyguları paylaşan kurumlarımızın arasında soğukluk yaratmıştır. Yaşanan bu olumsuzluklar, hepimizi sıkıntıya sokmaktadır. Bu konuda gazetemiz yayın kurulu yaşanan olumsuzluklar konusunda toplantılar düzenlemiş, bu durumun aşılması için bir dizi kararlar almıştır. Bu kararlar doğrultusunda Divriği Kültür Derneği'ne bir ziyaret düzenlemiş, başkanımız sayın Ali Durmuş ile bir görüşme yapmıştık. Aynı duygularla Divriği Belediye Başkanımızı ziyaret etmeyi de planladık. Yayın kurulu tarafından başlatılan bu girişim, el sıkışarak yarım kalan yolculuğumuza yeniden başlatma girişimidir. Divriği Belediye Başkanımız Sayın Hakan Cök ve Divriği Kültür Derneği başkanımız Sayın Ali Durmuş Divriği Gazetesi'ne yönelik uyguladıkları sansürden vazgeçmelidirler. Divriği Gazetesi yayın kurulu halkımıza olan sorumluluklarını yerine getirmek için barış elini uzatmıştır. Bu barış elini hep birlikte sıkarak, Divriği Belediye Başkanımızın ve Divriği Kültür Derneğimizin yanında omuz omuza durup, hayatı birlikte paylaşma adına yaşamı yeniden şekillendirmek adına yeni projelere birlikte imza atmalıyız. Halkımızın bizden beklediği budur. Birlikte üretip, birlikte paylaşmak varken, didişmek kimlerin ekmeğine yağ sürüyor? Bunu iyi hesap etmeliyiz. Bizim anlayışımızda, yöneticilik katılımcılığı gerektirir. Erdemli insanlar yapıcı, uyumlu ve ilimli olmalıdır. Eleştirmek ne denli bir hak ise eleştirilmek de bir hak olmalıdır. Ancak eleştirme ve eleştirilmenin matematiği iyi yapılmalıdır. Mutlu kalın, Umutlu kalın, sağlıklı kalın.

Yazarlar...

- **Erdoğan ÇINAR 3'de**
- **Müslüm DOĞAN 10'da**
- **Beyzade ÖZKAHTAMAN 5'de**
- **Nilüfer MURATOĞLU 4'de**
- **Mustafa TARAKÇI 2'de**
- **Muharrem YAĞBASAN 12'de**
- **İsmail ÇINAR 5'de**
- **Esat KORKMAZ 6'da**
- **Sadık ÇELİK 11'de**
- **Bedri YALÇIN 2'de**
- **İsmail ASIL 8'de**
- **Ataner YILDIRIM 8'de**

İç Sayfalar

- Danışma Meclisi** 2'DE ↗
- Yayın Kurulu** 3'DE ↗
- Dizi yazı** 4'DE ↗
- Bakırcı Ustası** 6'DA ↗
- Dernek Haberleri** 8'DE ↗
- DKD Kongre Haberi** 9'DA ↗
- Divriği Haberleri** 10'DA ↗
- Ankara Aşure** 11'DE ↗
- Ahmet Mercan** 12'DE ↗

Aşure Günü'ne halk akın etti

Ankara Divriği Kültür Derneği, Divriği Vakfı ve Divriği Köy Derneklerinin birlikte düzenledikleri Geleneksel Birlik Aşure'si yapıldı. 26 Aralık'ta Tuzluçayır Vöm Plaza Alyans

Düğün Salonu'nda yapılan Aşure Günü'ne yüzlerce kişi katıldı. Ankara Divriği Kültür Derneği ve Ankara Divriği Kültür Vakfı'nın her yıl düzenledikleri Aşure Günü'ne köy dernekleri

de destek veriyor. Aşure gününde Ankara DKD Başkanı Muharem Höbek katılanlara hitaben bir konuşma yaptı. Höbek konuşmasında birlik ve beraberlik mesajları verdi.

Tercih Ediliyoruz Çok Farklıyız...

- Gümrük Müşavirlik Hizmetleri
- İthalat ve İhracat Gümrükleme Hizmetleri
- Teşvik Takibi • TSE Dökümantasyon
- Ön izin Uygulamaları • Tercüme
- Teminat Çözümleri • Kurye Hizmetleri

Mevlana Cad. No 85 Kat 2-3 Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 413 35 35 Fax: 0212 546 76 61 info@unsped.com.tr
www.unsped.com.tr

MUSTAFA TARAKÇI

tarakci.mustafa@gmail.com

Kurultay

18 Aralık 2010 Cumartesi günü Ankara'da en büyük kapalı spor salonunda titiz bir hazırlık sonucu CHP'nin kendini yenileme kurulu yapıldı. Kurultay öncesi güçlü iki isim açıklamada bulundular, Baykal ve Sav "Çarşaf Listeden" yanaydı. Yani parti meclisine girecek 80 ismin gönüllüler arasında seçilmesini istediler. İstenmeyenlerin üzeri çizilecekti. İyi güzel de bu delegeler Baykal- Sav Delegeleri, yine eski alışkanlıklarla Baykal ve Sav yanlıları parti meclisine girecek, seçimlerde milletvekili adayları bunların süzgecinden geçecekti. Bu durum Kılıçdaroğlu'nu zora sokacaktı Kılıçdaroğlu ise kendisine bu seçim öncesi bir kez kendi kadrosunu kurma şansının verilmesini istiyordu. Zaten başarılı olamazsam CHP Liderliği'ni bırakırım diyordu. Bu da çok makul ve masum bir istek. Kılıçdaroğlu'nun birinci hedefi iktidar olmak; oysa Baykal'ın birinci hedefi CHP'nin kurumsal kimliğini devam ettirmek, hiçbir yenilemeye gitmemek, mevcudu muhafaza etmekti, ama olmadı. CHP elli yıldır tek başına iktidar olamıyordu. Küçük olsun benim olsun mantığı doğru değildi.

Dinin,günlük hayatımıza her geçen gün daha fazla girdiği, sokakların, alışveriş mekanlarının ,kimi kurum ve kuruluşların ,nihayet üniversite öğrencilerinin daha dindar bir görünüme büründüğü; dinsel söylemlerin her geçen gün arttığı, Cumhuriyet'imizin Laik ve Kemalist Kurucu niteliklerinin gün geçtikçe kan kaybettiği bir yönetimin daha fazla devam etmemesi aklın, bilimin, çağdaşlığın, özgürlüğün, demokratik tutumun bir gereğidir. Bu, CHP'nin iktidara gelmesi veya iktidarın büyük ortağı olmasıyla ancak mümkündür! Kılıçdaroğlu bu ümidi ateşlemiştir. Bu kurultaya bu gözle bakmak lazımdır. Bu Kurultay, bu anlamıyla stratejik bir önemi haizdir. Kılıçdaroğlu bu kurultayı fırsat bilerek 6 ay sonra yapılacak seçimlerin ilk mitingini yapmıştır. CHP'nin yeni politikalarını en geniş medya önünde, en geniş partili huzurunda Türk Halkına anlatma fırsatı bulmuştur. Kılıçdaroğlu bu kurultay da ne dedi, ne demedi ye gelince: Ne dedi? Elimde kalem, çoğu televizyon kanallarından naklen yayınlanan konuşmadan aldığım notları , tarihe not düşmek adına siz değerli okurlarım için madde madde sıralayayım:

1. Soyu sopu önemli değil bütün yurttaşlarımızı kucaklayacağız.
2. Umudun, Uygarlığın, emeğin, alın terinin partisi olacağız.
3. Temiz siyaseti hesap verirliliği, aydınlığı iktidar edeceğiz.
4. CHP yerli partidir; genleriyle oynanmamış bir partidir.
5. Siyasette, yeni CHP'de gençler ve kadınlar daha fazla yer alacaktır.
6. 4 milyon kadınıız okuma yazma bilmiyor, bunun ayıbı siyasilerindir.
7. Sanatçı bir şey ister: Özgürlük. Özgür bir Türkiye'nin sözünü veriyorum.
8. Bütün yurttaşlarımıza söz veriyorum yoksulluğu yeneceğiz.
9. Sosyal bir devleti kurmak CHP'nin boynunun borcudur. Aile sigortası getireceğiz.
10. Yoksul aile kadının hesabına asgari ücret yatıracağız.
11. Kul hakkı yemeyeceğiz.
12. İşsizliği çözmek için bütün aklımızı kullanacağız
13. Atanamayan öğretmen olmayacak.
14. 9 Milyon emeklimizi CHP çatısı altına davet ediyoruz.
15. çiftiler gelin barışalım, çektiğiniz acıları en iyi biz biliyoruz. Söz veriyorum köylünün mazotundan ÖTV'yi kaldıracacağız.
16. Kamuda taşeron işçilik son bulacak. Bütün işçiler sigortalı olacak sendikali olacak. 2 milyon taşeron işçisinin güvencesi biz olacağız.
17. Çocuklar dersane, okul, ev üçgeni içindeler. Eğitimi yeniden yapılandıracağız. Çocuk çocukluğunu yaşayacak dersaneleri kaldıracacağız.
18. Rektörler Başbakanın önünde tesbih gibi dizilmeyecekler.
19. YÖK'ü kaldıracacağız. Üniversitelere malî özerklik getireceğiz. Harçları kaldıracacağız.
20. CHP Türkiye'nin teminatıdır.
21. TOKİ'ye bütün kampüslerde çağdaş yurtlar inşa ettireceğiz. Gençlerimizi karanlık noktalardan kurtaracağız.
22. Özel yetkili mahkemeleri kaldıracacağız.
23. Büyük kurtarıcımız Mustafa Kemal'in vasiyetini yerine getireceğiz: Türk Dil ve Tarih Kurumunu eski haline getireceğiz. Çağdaş bir anayasa yapacağız.
24. TÖBDER'in mallarını aynen iade edeceğiz.
25. siyasi partiler yasası demokrasimizin önünü tikiyor. Milletvekilini vatandaş kendisi seçecek. Halkın iradesi meclise yansiyacak lider sultası olmayacak.
26. Bizim iktidarımızda %10 seçim barajı olmayacak
27. her millet vekili mal varlığını internete koyacak.Temiz ve dürüst siyaseti getireceğiz. Parlamentoda kesin hesap komisyonu kuracağız. Komisyonun başkanı da Ana muhalefet partisinin başkanı olacak.
28. Dokunulmazlıkları kürsü dokunulmazlığı ile sınırlandıracağız. Köşeyi dönmek için kimse milletvekili olmamalı.
29. Güneydoğu sorununu kardeşçe çözeceğiz. Fırat'ın doğusu da bizim batısı da bizim. Kimlik, inanç temelinde siyaset yapmayacağız. İnsan esaslı siyaset yapacağız.
30. Güneydoğu'ya fabrika kuracağız. Mayınlı araziye topraksız köylüye dağıtacağız.
31. Bu vaatler azımsanmayacak, küçümsenmeyecek devrim maiyetinde sözlerdir! İktidar manifestosudur. Atatürkçü, devrimci sol bir bakış ve yönetim anlayışının ifadesidir. Tüm bunlara rağmen Sayın Kılıçdaroğlu bana göre bu kurultayda bir şey daha demeliydi: Sayın Kılıçdaroğlu veya kendisinin daha çok tercih etti adı ile "Kemal Bey" konuşmasına şu iki hususu da ilave etse çok iyi olurdu: Şişli Belediye Başkanı'nın geçtiğimiz yıllarda kurultaydan aldığı destek ve gördüğü sempati yüzdesi hepimizce malumu. O nedenle Sarıgül'ün kurultay konuşmasında bizzat CHP ye davet edilmesinin isabetli olacağını değerlendiriyordum. Raşşan Hanım'a rağmen hala DSP'nin genel başkanlık koltuğunda oturan Sayın Masum Türker'in de CHP'ye davet edilmesinin; bu arada DSP'li başarılı Eskişehir Büyükşehir Başkanı'nın bir kez daha partiye buyur edilmesinin yerinde olacağını düşünmüştüm.
32. Her şeyin hayırlısı. 13 Haziran Sosyal Demokratların Zaferinin yazılacağı tarih olacaktır. Bu ümit ve dilekle saygılar sunuyorum.

YIRTIK ŞAPKA

Bugüne kadar Divriği Gazetesi'nde yazmasam da, bu gazetenin çıkış sürecine kafa yorarlardan birisi olarak gazetemizi yakından takip ediyorum. Zevkle okuyorum. Ben de Divriği Gazetesi Ailesine katılarak her ay Divriği'de yaşanmış anıları sizlerle paylaşmaya çalışacağım. Bu yazılarda bir döneme tanıklık edip, unuttuğumuz kültürel mirasımızı dilimin döndüğünce anlatacağım.

Ankara'da lisede öğrenciyken yaz tatillerinde köye gidiyordum. Yazın iş güç döneminde herkese bir iş düştüğünden, bana da peynir satma görevi verilmişti. Ailenin bir kısmı tarlayla, ekinle uğraşırken, bir kısmı yaylada koyunla kuzuyla cebelleşirdi. Evin en küçük çocuğu olarak ağır işlerden esirgenerek, korunup gözetildiğimden nispeten kolay olan peynir satma işi de bana verilmişti. Peynir satma işi kolay dedimse o kadar da kolay sanmayın. İki günde bir gidip yaylada yapılan peyniri kısırağa yükleyeceksiniz. İstasyona götüreceksiniz. Peyniri

indirdikten sonra kısırağı götürüp dönünceye kadar otlanması için çayın kenarına bağlayacaksınız. Tren gelince iki gözü peynir dolu heybeyi omzunuza atıp trene bindireceksiniz. Sonra Divriği İstasyonunda indireceksiniz. Kör Ahmet'in faytonuna atıp, çarşıya götüreceksiniz. Otuz kırk kiloluk heybeyi indirirken, omuzlarken peynirin suyu paçalarınıza aşağı akacak. Sinekler üzerinize üşüşecek. Peyniri Divriği'de sattıktan sonra akşama doğru Erzincan yönüne gidecek Karma Treni ile geri döneceksiniz. İstasyonda çayın kenarında bağlı olan atı alıp köye döneceksiniz. İki günde bir yinelenen bu işin en eğlenceli yönü ise, çevre köylerden gelen peynircilerle şakalaşmak ve can sıkıntısından konuşacak adam arayan istasyon sefi ile sohbet etmektir. Bir gün peynirleri trene attık. Bir önceki istasyon Çaltı'dan binen Aregeli peynirci de trendeydi. Şapkasının ileri tutar tarafı kalmamış, bütün iplikleri sallanıyordu. Sürekli peynir sattığı halde bir türlü paraya kıyıp da kendisine yeni bir şapka almıyordu. Gece gündüz başından

çıkarmadığı şapkası başının kalıbını almakla kalmamış, darmadağın olmuştu. Bizim peynircilerden Hasan Abi Aregeli'yi her gördüğünde bu şapkayı atmasını ve yeni bir şapka almasını söylüyordu. O da "Tamam alacağım" deyip geçiştiriyordu. Ancak her gördüğümüzde yine aynı şapkayla dolaşıyordu. Hasan Abi "Oğlum, bu sana son uyarım. Artık bu şapkayı at" dedi. Aregeli "Tamam" deyip, yine geçiştirdi. İki gün sonra trene bindiğimizde Aregeli'yi aynı şapka ile görünce, Hasan Abi şapkayı başından kaptı, büyük çatırtılarla giden trenin açık olan penceresinden attı. "Yahu, şapkamı niye attın?" diye sızlanınca, "Divriği'den yenisini alırsın, ama bak iyisinden almazsan onu da atarım. Her gün peynir satıp para kazanıyorsun, ayıp değil mi?" dedi. Aregeli sesini daha çıkarmadı. Akşam dönüş için yine Karma Tren'ine bindik. Aregeli de trendeydi. Yeni bir şapkası vardı, ama en adisinden, en ucuzdandan. Hasan Abi şapkayı görünce

ANI DEFTERİ

mbyalcin@gmail.com

*BEDRİ YALÇIN

"Ben sana iyi bir şapka al demedim mi?" diyerek şapkayı başından kaptı, trenin penceresinden atacağı sırada Aregeli şapkadan tuttu. Bunlar çekişirken, bilekçi koridorda göründü. "Ne oluyor? Ne yapıyorsunuz?" dedi. Aregeli bilekçiden destek almak için yakındı. "Memur Bey şapkamı atacak. Daha bugün beş liraya aldım." "Adamın şapkasını niye atıyorsunuz?" "Memur Bey" dedi Hasan Abi. "Biz buna yeni bir şapka aldırana kadar eski şapkasını trenden atmak zorunda kaldık. Şu aldığı şapkaya bak. En adisinden almış." Aregeli şapkayı kurtarıp başına yerleştirirken söylendi. "Sana ne kardeşim, ben çoban adamım. Kaymakam şapkası alacak değildim ya! Bu şapka benim neyime yetmiyor?" ***Roman Yazarı**

Dönem sonu değerlendirmesi

İstanbul Divriği Kültür Derneği Danışma Meclisi'nin dönem sonu toplantısı dernek binasındaki Feyzullah Çınar Salonu'nda yapıldı. Toplantıya DKD'nin eski başkanları, Köy Dernek Başkanları ve Eski Divriği Belediye Başkanı Muharrem Yağbasan katıldılar.

İKİ YILLIK DURUM DEĞERLENDİRMESİ

İstanbul DKD (Divriği Kültür Derneği) Danışma Meclisi toplantısı dönemin son toplantısını yaptı. Toplantıda 2 yıllık durum değerlendirildi. Danışma Meclisi dönem sözcüsü Cafer Yıldız'ın başkanlık yaptığı toplantıda Danışma Meclisi'nin iki yıllık çalışmaları tartışıldı. Toplantının açılış konuşmasını DKD Başkanı Ali Durmuş yaptı. Daha sonra sırasıyla Safi Karayalçın, Cafer Çelik, Metin Kılıç, Rıza Gürünlü, Hüseyin Gülseven, Süleyman Solmaz, Mahmut Karakaya, Ataner Yıldırım ve Mustafa Tarakçı söz alarak konuştular. Danışma Meclisi dönem sözcüsü Cafer Yıldız'ın hazırladığı Danışma Meclisi Çalışma Programı tartışmaya açıldı. İki yıllık çalışma hakkında söz alan Safi Karayalçın, Danışma Meclisi Program Taslağının 3 kişilik bir komite ile yeniden hazırlanmasını ve günümüz koşullarına uyarlanmasını önerdi. Karayalçın, 1990'lı yıllardan bugüne çalışma prensiplerinde hiç bir değişim yapılmadan yola devam edildiğini söyledi. Bugünü ve bu dönemi yeniden analiz etmenin, bilimsel çalışmalarla mümkün olacağını hatırlatan Karayalçın, toplumun ihtiyaçları artık

dünkü gibi değildir, eski alışkanlıklarımızla dernekçilik yapmanın mümkün olmadığını, toplumun istemlerinin ve bilgisinin yöneticilerin önüne geçtiğini söyledi. Divriği Gazetesi'nin DKD'ye sokulmamasına, yasakçı zihniyetlerle hiçbir yere varılamayacağını söyleyen Karayalçın, siyasi görüş farklılığının ve eleştirinin düşmanlık gibi

algılanmamasını da söyledi. Daha sonra söz alan konuşmacılar da Danışma Meclisi Çalışma programını güncelleyerek, toplumun ve örgütlenmenin bilimsel temeller etrafında düşünülmesini, bugünün ihtiyaçlarını da gözetenek oluşturulmasını söylediler. Divriği Kültür Derneği'nin kongreye giderken nasıl bir yönetim kurulu

oluşturması gerektiği konularında da söz alan konuşmacılar, Köy Dernekleri ile Divriği Kültür Derneği'nin bağlarının güçlendirilmesi, ilişkilerinin geliştirilmesi ve ortak faaliyetlerin öne çıkarılması konularında görüş birliğine vardılar. Danışma Meclisi'nin 2011 yılı yeni yürütme kurulu Şubat ayının sonlarında yapılacak toplantıda belirlenecek. **Haber: Divriği Gazetesi**

Düzeltilme yazısı

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği "Divriğililer Siyaseti Konuşuyor" toplantısı haberi Divriği Gazetesi'nin 52'ci sayısında konuşmacı sayısı 3 isim eksik olarak yayımlandı. Eksiğimizi gidererek okurlarımızdan özür dileriz.

Ankara DKD'nin 11 Aralık tarihinde Ankara Mali Müşavirler Odası'nda düzenlediği Divriğililer Siyaseti Konuşuyor panelinin haberi Divriği Gazetesi'nin 52'ci sayısında yayımlandı. Teknik bir hata sonucunda

konuşmacılardan Bayram Yıldırım, Hasan Polat ve Cuma Gürsoy'un adları haberde çıkmadı. Haberimizi düzeltir tüm okurlarımızdan sorumlu gazetecilik gereği özür dileriz. **Divriği Gazetesi**

FİDİL
AĞAÇ MAMÜLLERİ

• KAPI PANELİ • SUNTA
• SONTALAM
• MDF • MDF LAM
• MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi bölgesi Keresteciler Sitesi
8. Sok. No: 10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98
E-musapala@tnn.net

Yayın Kurulu toplandı

Divriği Gazetesi Yayın Kurulu aylık toplantısını yaptı. Yaşam Hastanesi Salonu'nda yapılan toplantıya Cafer Çelik, Yunus Öztepe, Rıza Gürnlü, Haydar Yalçın, Mustafa Özker, Beyzade Özkahraman, Mustafa Tarakçı, Muharrem Yağbasan, İsmail Çınar, İbrahim Canönde, Ataner Yıldırım, İsmail Asil ve Hüseyin Güzel Yılmaz katıldı.

SORUNLARIMIZI TARTIŞTIK

Divriği Gazetesi Yayın Kurulu'nun aylık toplantısı yapıldı. Özel Yaşam Hastanesi Salonu'nda yapılan toplantıda Divriği Gazetesi'nin 5 yıllık süreci masaya yatırıldı. Yayın kurulu üyeleri Divriği Gazetesi'nin yayın hayatına başladığı günden beri yayın çizgisindeki olumlu ve olumsuz bütün konular üzerinde söz alarak görüşlerini ifade ettiler. Divriği Gazetesi'nin çıkma gerekçelerinin en büyük nedenlerinden olan "Bütün Divriğililerin ortak bir gazetesine olma" adımı atıldı. Bu adım başarıyla sağlandı dediler. Yayın kurulu üyeleri, özellikle Divriği'nin Demokratik ve yerel kurumlarıyla Divriği Gazetesi arasında ortak bağlar üzerinde bir yayın çizgisi izleyerek daha dayanışmacı bir yayın çizgisi geliştirilmesinin öneminde vurgu yaptılar. Aynı demokratik yaklaşımı sol ve sosyaldemokratların Divriği Gazetesi'ne gösterilmesini de beklediklerini söyleyen yayın kurulu üyeleri, Divriği Belediyesi ve Divriği Kültür Dernekleri ile Divriği Gazetesi arasında karşılıklı iyi niyet yaklaşımları özdediklerini ifade ettiler. Oturum başkanlığını yayın kurulu üyesi Mustafa Tarakçı yaptı. Tarakçı açılış konuşmasında, Divriği'de yaşayan bir kişinin gazetede köşe yazısı yazmasının gerekliliğine vurgu yaparak, Divriği Gazetesi'nin Divriği'de dağıtım ağının zayıf olduğunu, bu boşluğu gidermek gerektiğini söyledi. Divriği haberlerinin gazetede daha fazla zenginleşerek çıkmasını dile getiren Tarakçı, Divriği'de yatırım yapan, hayır kurumları, işadamlarımızla röportajlar yapılmalı dedi. Tarakçı daha sonra yayın kurulu üyelerine söz verdi.

BEYZADE ÖZKAHRAMAN Divriği Gazetesi'nin kuruluş gerekçeleri büyük ölçüde tamamlanmıştır. Hiç kimsenin beklemediği adım atılmıştır. 5 yıldır kesintisiz çıkan Divriği Gazetesi toplumumuzun beklentilerine cevap verecek hale gelmiştir. Bu süre zarfında tartışma yaratacak, eleştirilecek yazılar da çıkmıştır gazetemizde, ancak her işte olduğu gibi yayıncılıkta da bu gibi haberlerin çıkmasını doğal karşılamak gerekir. Ancak bilerek veya bilmeyerek bile olsa yarıpıcı, kırıcı haberlerden kaçınmak gerektiğini ifade etmek isterim. Özellikle Demokratik ve yerel kurumlarımızla Divriği Gazetesi arasında karşılıklı güvene dayanan ilişkilerin ve bağların hızla kurulması taraftarıyım.

MUSTAFA ÖZKER Öncelikle Yahya arkadaşın çabalarına teşekkür ederim. Bu gazete ile birçok Divriğiliyi bir araya getiriyor. Biraz önce bir arkadaşım, Muhalefete Muhalefet yapıyor sözünü kullandı. Türkiye'de muhalefet yapan CHP'ye dönük Divriği Gazetesi'nin bir muhalefeti varsa bunu elbette eleştirmek gerekir. Divriği Belediyesi'ne yönelik birkaç eleştirel yazıdan söz ederek muhalefete muhalefet yapıyor demek doğru olmaz kanatindeyim. Bana göre Divriği'de yapılan olumsuz işlerin, haber değeri olan şeylerin yazılması da bir olumsuzluktur bana göre. Suyu sabunu dokunmadan gazetecilik yapılmamalı. Bizler yayın kurulu olarak gazetemize yeterli ilgiyi ve yaklaşımı göstererek, bu gibi sorunların da ortadan kalkacağına inanıyorum. Bizler kendi içimizde yaşanan sorunları, sıkıntılara ortak çözümler göstererek çözmeye alışkanlığı göstermeye alışık değiliz. Sadece eleştiririz. Bu alışkanlık Yahya arkadaşda da olabilir. Sadece eleştirmek mantığından hızla uzaklaşarak, sorunlara çözüm üretme alışkanlığı da kazanmalıyız.

İBRAHİM CANÖNDE Divriği Gazetesi'nin muhalefete muhalefet yaptığı gibi bir görüntü yaygınlaşıyor. Bu bize kan kaybettirir kanatindeyim. Divriği Gazetesi'nin çıktığı günlerde destek veren bir kısım CHP'li ve ÖDP'li kesimler gazeteden kopuyor gibi geliyor bana. Bunun nedenleri nelerdir. Böyle bir gazeteyle neden desteklerini kesiyorlar. Bunları konuşmak gerekir. Bu gazete önemli bir imkandır. Bahsettiğim kesimlerle Divriği Gazetesi arasındaki olumsuzluk gidemelidir.

İSMAİL ÇINAR Gazete içerik olarak da, mizampaj olarak da gayet güzel. Gazete eleştiri yapmalı. Buna tepki göstermemek gerekir. Ancak eleştirinin de dozunu aşmamak gerekir.

Ne gazetenin bizim toplumumuza kötü davranma hakkı var, ne Divriği Kültür Demeklerinin, ne de Divriği Belediyesi'nin. Demokrat insanları eleştirirsen kaçınmaması gerekir. Özeleştirme mekanizması kapatılmamalıdır. Bütün doğrular eleştirilerden çıkar. Bunu asla

Bu güne kadar gerek gazetemiz gerek kurumlarımız hata yapmış olabilir birbirine sahip çıkmamış olabilirler. Geçmişe bir sünger çekerek DİVRİĞİ GAZETESİ'NİN yazı işlerinin samimiyetle bundan böyle kurumlarımıza sahip çıkılacağı hep yanlarında olunacağı kararına

unutmamak gerekir. Seçim sürecine girdik. Bu süreçte dair politika üretmek için gazetemizde girişimlerde bulunabiliriz.

İSMAİL ASIL Gazetemizin önemli bir ihtiyacı karşıladığı bir gerçek. Gidışatta da bir sıkıntı var. Bu da bir gerçek. Ancak şunu da unutmamak gerekir. Yerel gazetelerin kaderi de bu. Yazdığınız her yazı birilerini rahatsız eder. Ne isa'ya, ne musa'ya yaranamazsınız. Yayın Kurulundan arkadaşlarımızın da eksiklerini unutmamak gerekir. Bizlerin de eksikleri vardır belki. İşin bu tarafına da kafa yormak gerekir. Son birkaç aydır gazetede çıkan birkaç yazı her yerde tartışılıyor. Biraz da bu sürecin arka planına bakmak gerekir. Başka bir önemli nokta da, bu gazete sadece okurlarının gücüyle çıkıyor. Dolayısıyla ekonomik sorunlar da yayın çizgisi kadar önemlidir bunu da bilmek gerekir. Gazetenin ekonomik ayağı hızla güçlendirilmelidir.

CAFER ÇELİK Divriği Gazetesi bir ihtiyaçtan doğdu. Yerelde ve gurbetteki Divriğililer ve demokratik kurumlarımız arasında bir iletişim aracı yani. Yerel seçim sürecinde gazetemiz sol ve sosyaldemokrat kesim arasında önemli bir boşluğu doldurdu. Yayın kurulu olarak kurumlarımızın yaptığı hataları da tartışmalıyız. Hiç bir kurum ve başkan tartışılmaz değildir. Kurumların ilkeleri kişilerin ilkelerinden önemlidir. Belediye de, Divriği Kültür Dernekleri de bizlerin ana referanslarına bağlı olarak çalışma biçimlerine sadık kalmalıdır. Divriği Gazetesi'ni eleştirenler aynı eleştiriye kötü yönetilen kurumlara da yöneltmeliler. Demokrat olmanın ölçüleri budur.

HAYDAR YALÇIN Divriği Gazetesi'nin yazı kurulu kurumlarımızın arasında dostluk ve barışın geliştirilmesi için bu hassasiyet önem verip, Belediye, CHP, DKS gibi kurumlarımızla ilgili haberleri daha yapıcı süzgeçten geçirir, Divriği halkına mal olmuş bu kaliteli gazetenin çok uzun yıllara taşınmasında çaba harcar

kurumlarında anlayışla yaklaşması Gazeteye sahip çıkması gerekmektedir diye düşünüyorum.

RIZA GÜRNLÜ Divriği Gazetesi yerel bir gazete. Yerele soldan bakan bir gazete. Bunu unutmamak gerekir. Divriği Gazetesi'nin son süreçte yazdığı bir kaç haber, Divriğililer arasında bir ayrışmamı var? bir görüş ayrılığı var, şeklinde anlaşıldı. Divriği Gazetesi'nin asıl tabanını oluşturan kurumlarla karşılıklı polemikler içerecek ortamlar yaratmasını doğru bulmuyorum. Divriği Belediyesi de, Divriği Kültür Dernekleri de, Divriği Gazetesi de bizlerin ortak görüşlerimizi yansıtan kurumlardır. Bu kurumların, kendi tabanının aksine, kopukluğa sebebiyet verecek davranışlardan kaçınmaları gerekir. İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin, Divriği Gazetesi'ne yayınlanması için gönderdiği yazının yayınlanmasını istememe rağmen bu yazı çıkmadı. Gerekçe olarak da yayın kurulunun çoğunluğunun bu yazının yayınlanmasına onay vermedikleri ifade edildi. Ben bu gazetenin çıkmasından yanayım. Ancak çıkarken de bir ayrışmaya, bir huzursuzluğa neden olacak haberlerin yayınlanmasına da tarafdar değilim. Kişiler geçicidir. Kurumlar kalıcıdır.

YUNUS ÖZTEPE Yahya önemli bir uğraş vererek bu gazeteyi bu günlere getirdi. Bu emeği gözardı etmemek gerekir. Yahya Divriği Kültür Derneği'nin çocuğu sayılır. Bu becerisini biraz da buradan kazandığına inanıyorum. Burada 14 kişiyiz. 14 ayrı görüşümüz var. Yahya'nın da bambaşka görüşleri var. Karşı duran, muhalif bir özelliği var. Gazeteyi elime aldığımda zaman zaman Yahya'yı ararım. Eleştirilerimi söylerim, beni büyük bir saygıyla dinler. Ancak yine bildiğini yapar. Bu gazete sadece Yahya'nın gazetesi olarak anlaşılmamalıdır. Aynı zamanda Divriğililerin gazetesidir. Belediye de öyle, Divriği Kültür Derneği de öyle. Divriğililerin yüzde 95'i solcu, yüzde 90'ı da CHP'li. Bu rakamların gözardı edilmemesi gerekir. Kılıçdaroğlu'nun yeni CHP dediği gibi, bizler de yeni bir Divriği

Gazetesi diyebilmeliyiz. Bizim güçlüliğine inanılmaz ihtiyacımız var. Türkiye farklı koşullara doğru gidiyor. Bizler enerjilerimizi doğru yönde kullanmalıyız. Eleştirdiğimiz kurumlarımızın eksikliği vardır. Ancak bizler bütün enerjimizi bu taraflara harcamamalıyız. Bizler bütün çabalarımızı Divriği Gazetesi'nin çıkmasına harcamalıyız, Yahya arkadaşımız ve Divriği Gazetesi de bütün enerjisini ve mücadelesini karşımızdakilere yönelik yapmalıdır.

ATANER YILDIRIM Bir araya gelmemiz hem gazete açısından hem de Divriğililer açısından son derece önemli. Bu gibi sorumluluk duygusuyla hareket edersek eksiklerimizi minimuma indirebiliriz. Ben sonuçlar üzerinde durmuyorum, nedenler üzerinde duruyorum. Bir'in değeri diye bir ilke vardır. Örneğin askerde bir Er'in değeri yoksa, bir komutanında değeri yoktur, bir okurun değeri yoksa bir gazetede, o gazetenin de bir değeri yoktur, bir ülkede bir yurttaşın bir değeri yoksa, o ülkeyi yöneten insanların da bir değeri yoktur. Bu bakışla hareket etmeliyiz. İlk çıkış çizgimiz çok güzeldi. Bu çizgimizi muhafaza ederek yola devam etmeliyiz. Bizi buraya toplayan neden topluma olan sorumluluğumuzdur. Divriği'nin yerlisini, köylüsünü ortak demokratik değerlerle kucaklamalıyız. Divriği Belediyesi, Divriği Gazetesi ve Divriği Kültür Dernekleri üçlü bir sacayağı gibi anlaşılmalıdır. Birisinin değeri yoksa öbürünün de değeri yoktur ilkesiyle, bu üç kurumumuza sahip çıkmalıyız. Esaslarımız üzerinden toplumu kucaklamalıyız. Çatışmak yokeder, uzlaşmak vareder.

MUHAMMED YAĞBASAN Birgün Cumhuriyet Gazetesi'ne yolum düştü. Oktay Ekinci ile görüşürken konu Divriği Gazetesi'ne geldi. Ekinci, Divriği Gazetesi'nin yerel haberlere daha fazla ağırlık vermesini önerdi. Politikada, bilimde, sanatta birçok alanda yazan gazeteler, dergiler kitaplar zaten var. Ancak Divriği'nin sorunları ve sıkıntıları konusunda yazan yayın yok gibi. Bu boşluğu kim dolduracak. Elbetteki Divriği Gazetesi dolduracak. Bunu yaparken bazen zülfüyara dokunuyor. Bundan kaçınmamak gerekir, rahatsız olmamak gerekir. Örneğin Divriği'de bulunan kültür mirasımıza ilişkin eserlerin tahrir edilmesi meselesi Divriği Gazetesi aracılığıyla kısmen giderilmiştir. Gazetemizin Manşetleri BTMM'de gündem olmuştur. Hekimhan'da Alevi bir yurttaşımızın mağduriyeti Divriği Gazetesi aracılığıyla Türkiye'ye duyurulmuştur. Binlerce Divriği'li bu gazeteden dolayı birbirlerinden haberdar olmaktadır. Gazetenin bu başarısının hakkını vermek gerekir. Rahatsız olduğumuz konuların giderilmesi için sorumluluk almak gerekir. Sadece eleştirip işin içersinden çıkmak işin en kolay tarafıdır.

H. GÜZEL YILMAZ Divriği Gazetesi yerel gazetelerle kıyaslandığında, içerik olarak, mizampaj olarak ve kalite olarak son derece güzel bir gazete. Ancak bu gazetenin sürekli çıkmasını sağlamak hepsinden önemli. Gazetenin görevi eleştiriler yapmaktır. Bunu kabul edelim. Ancak eleştiri yaparken kendi toplumunun etiğini, hassasiyetlerini gözardı etmemeli. Son aylarda bir iki haberimiz tartışılır hale geldi. Evet bu haberlerin olumsuz taraflarının olduğunu kabul edebiliriz belki. Ancak Divriği Kültür Derneği Başkanının ve Divriği Belediye Başkanının tutumları da kabul edilir gibi değildir. Eleştirinin karşısında özeleştiriyi mutlaka olmalıdır. Eleştiri daha doğruya, daha güzele gidilecek yolun açılmasının imkanıdır. Bizi kimse eleştiremez mantığını kabul etmiyorum. Farklı içeriklerle ve konu başlıklarıyla gazetemizi daha genişletebiliriz. Divriği'de söylenmemiş söylemek bizim görevimiz olmalı. Seçim sürecine giriyoruz. Divriği Gazetesiyle birlikte, kurumlarımızla şimdiden bir yayın politikası geliştirmemiz gerekir.

*ERDOĞAN ÇINAR

erdcinar@yahoo.com

Babai Hareketi ve Evlad-ı Resûl Masalı

1240 yılının ortalarında Anadolu Selçuklu Devleti'nin Sultanı II. Keyhusrev, askerlerini Amasya'da Çad Köyü'nde yaşamakta olan Alevi müridi Baba İlyas'ın üzerine göndererek, onu öldürmeye kalkıştı. Ortada hiçbir makul sebep yoktu. Belki Sultan'ın kendisi Baba İlyas'ın halk üzerindeki nüfuzundan korkmuş, onu kendi saltanatı için tehlikeli saymıştı. Belki de Konya Sarayı'ndaki Hristiyan casuslar, onu böyle düşünmeye itecek oyunlar sahnelemişlerdi. Baba Resûl adı ile de anılan Baba İlyas, bu sebepsiz saldırıdan kurtularak Amasya Kalesi'ne sığındı.

Mürşitlerine karşı girişilen bu haksız saldırının haberi, Anadolu'nun her yanına hızla yayıldı. Halk çılgına döndü. Adıyaman-Kefersud'da Baba İlyas halifesi Baba İshak, topladığı ordu ile "pir"ine yardım için yola çıktı. Her gittiği yerde halk akın akın onlara katıldı. Anadolu sel olup aktı. Selçuklular mürşitlerinin imdadına giden bu talipler ordusunun önünü sekiz kez kestiler ve her defasında ağır bozguna uğradılar.

Baba İshak önderliğindeki yürüyüş ve ilk çarpışmalar, Adıyaman-Samsat yakınlarında Kefersud'dan başladı. Kefersud ele geçirildikten sonra yürüyüşüne devam eden Babailer, Adıyaman Gerger ve Kâhta'da Selçuklulara bozguna uğrattıktan sonra Malatya yönüne devam ettiler. Malatya Valisi çoğunluğu Hristiyan ahaliden oluşan ordusu ile Baba İshak'la savaşa tutuştu ve yenilerek savaş alanından kaçtı. Kürtlerin ve Germiyanlar'ın sağladığı destek kuvvetlerle Elbistan'da tekrar Babailerin önüne çıkan Selçuklu Valisi, bir kez daha mağlup oldu. Baba İshak taraftarları Sivas üzerinden Amasya'ya pirlere ulaşmaya çalışırken, Sivas önllerinde yollarını kesen bir Selçuklu ordusunu da dağıttılar. Artık engel kalmamıştı. Pirlere kavuşmak üzereydiler ki Amasya'da:

"... Roma diyarının asilzadeleri ihtiyar Baba'ya karşı bir pusu kurdular ve Baba'yı pusuya düşürerek boğdular."

Baba İlyas'ın Hristiyan asilzadeler eli ile katledilmesinden kısa bir süre sonra Amasya'ya giren Babailer, mürşitlerinin ölüm haberini aldılar. Dört aydan beri yollardaydılar. "Pir"lerine ulaşmak ve onu canına, kastedilen haksız hücumdan kurtarmak için amansız ordularla çarpışa çarpışa pirlерinin makamına ulaşmışlardı. Kara haber Anadolu'ya tez yayıldı. Halk çılgına döndü. Bu sırada II. Keyhusrev'in Armağanşah komutasında Amasya'ya gönderdiği Selçuklu Ordusu, Amasya'ya ulaşmıştı. Babailer bütün güçleri ile Selçuklu askerlerine saldırdılar. Korkunç bir savaş oldu. Selçuklular, ağır bir yenilgi daha aldılar. Armağanşah öldürüldü. Selçuklular pirlерinin öcünü almak için Konya üzerine yönelen Babailer, Kayseri yakınlarında durdurmaya denedilerse de ağır bir yenilgi daha aldılar.

Son büyük savaş Kırşehir'in Kuzeydoğusu'nda, Malya (Seyfe) Ovası'nda yaşandı. Babailer bütün varlıkları ile Malya Ovası'nda toplandılar. Selçuklu Ordusu'nun omurgasında zırhlı Frank (Bizans) askerleri vardı. Frank askerlerinden başka bu orduda Gürcüler, Kürtler ve Araplar da bulunuyorlardı. Savaş, Babailerin hücumu ile başladı. Zırhlı ve tam donanımlı Frank askerlerine karşı Babailerin derme çatma silahları etkili olamadı... Yenildiler...

Babailer; yaşlıları, kadınları, çocukları, hayvanları dâhil tüm ağırlıklarını yanlarında taşımışlar ve savaş meydanına bütün ağırlıkları ile gelmişlerdi. Yenilgi sonrasında kadınlar, çocuklar ve yaşlılar dâhil binlercesi kılıçtan geçirildi. Babailerin askeri lideri Baba İshak bu savaşa Hakk'a yürüdü. 1240 yılının Kasım ayıydı.

1225 yılında Malatya'da doğan Süryani papaz ve tarihçi Bar Hebracus bulunduğu coğrafyada yaşadığı dönemde vuku bulan bu savaş ve kıyımı şu sözlerle anlatıyor:

"... Sultanın hizmetinde bulunan 1.000 Frenk atlı hiddet ile alevlenerek dışlerini gıcırdattılar ve yüzlerinin üzerine haç işareti yaparak bu sapık adamların üzerine hücum ettiler ve bunları dağıttılar. Daha sonra Araplar da bunlarla beraber hareket ederek Türkmenleri cemberlediler ve hepsini kılıçtan geçirerek mahvettiler. Bunlardan erkek, kadın, çocuk, hayvan velhasıl hiçbir şey kılıçtan kurtulamadı ve böylece bir fitne bastırıldı."

Anadolu tarihinin bu ünlü halk hareketinin sebepleri, harekete katılanların etnik ve sosyal kimlikleri ve önemi, çok sayıda araştırmacının ilgisini çekti ve ortaya pek çok yorum çıktı. Anadolu tarihinin bu en ünlü halk hareketi, Anadolu Aleviliğini geçmiş ile buluşturacak çok önemli bir halka iken, resmi tarihin yazıcılığını yapan araştırmacıların elinde mecrandan çok uzaklara taşındı ve bu olay o devrin Avrupa'sında ve Ön Asya'da yaşanan olayların dışında ve onlardan bağımsız bir olay gibi sunuldu -Bir görüşe göre olay, göçerlikten yerleşikliğe geçişin sancısıydı. Değişimden hoşlanmayan göçebe zihniyet, yerleşik düzen arzulayan devlete başkaldırışıydı.

-Olaya sınıf temelinden bakanlara göre bu hareket, ezenle ezilen arasındaydı. Yoksulun sömürüye başkaldırısıydı.

-Bu soylu savunmayı bir talan hareketi olarak görenler de oldu. Kırsalın öfke dolu ruhu, şehri ve şehirliyi hedef alan bir talana kalkışmıştı. Ganimet zihniyeti ile donatılmış baldırı çıplak, göçebe köylüler sapkın şeyhler tarafından kandırılmışlardı.

Devamı: 8'inci sayfada

SEN

NALBURIYE

İNŞAAT - HIRDAVAT - BOYA VE MOBİLYA VERNİĞİ - SİHHİ TESİSAT MALZEMELERİ

Marshall

Atecat

BS

Filli Boya

Fatih Caddesi No: 48 / A Şirinevler / İSTANBUL

Tel: (0212) 551 77 06 - 551 69 98

Faks: (0212) 503 22 30 E-mail: sennalbur@yahoo.com

UNUTULMASINLAR DİYE YAZI DİZİSİ-14

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm
Mücadelesinde kaybettiğimiz Divriğililer

Hazırlayan
Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr

KATKIDA BULUNANLAR

Müslüm Doğan, Hıdır Çam, Yahya Bayar

Her insanın hayatı bir romandır sözü aklıma geldi. Maksut Polat'ın hayatı da bu türden. 9 çocuklu bir ailenin bireyi olarak Divriği Tepehan Köyü'nde doğan Maksut Polat'ın ailesi tarım ve hayvancılıkla uğraşmaktadır. Baba Hüseyin Polat genç yaşta eşini kaybetti, ikinci evliliğini yaptı. ikinci evliliğinden 9 çocuğu oldu. Aile son derece yoksul koşullarda ayakta kalma mücadelesi verdi. Baba Hüseyin Polat 60 yaşına gelmeden hayatını kaybetti. Polat ailesi de Tepehan Köyü'nden İstanbul'a göçmek zorunda kaldı. İstanbul Gazi Mahallesi'ne yerleşen Polat Ailesi'nin yaşamındaki alt üst oluşlar, işsizlikler, yoksulluklar, ölümler bundan sonra başladı. Aile ilk sarsıntıyı Maksut Polat'ın ölümüyle yaşadı. Adana Şehir Merkezi'nde bir minibüsten inerken iki kurşunla öldürülen Maksut Polat için, Dev-Sol Militanı olduğu iddia edilerek, yapılan operasyonda ölü ele geçirildiği gazetelere ve televizyon haberlerine düştü.

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufermuratoglu@gmail.com

Yazarımız

Nilüfer Muratoğlu işlerinin yoğunluğundan dolayı bu ayki yazısını yetiştiremedi.

Nokta atışıyla iki kurşunla Adana'da vurdular

Maksut Polat'ın hayatı Divriği Tepehan Köyü'nden başlayarak cezaevleri, İstanbul, Ankara, Adana, belki de bizim bilmediğimiz pekçok şehir, köy ve kasabada geçti. 17 Mayıs tarihinde Adana'da son buldu. Maksut'un hayatı adeta adalete, barışa, özgürlüğe ve kardeşliğe adanmış gibi geçti. Çocuk yaşta başladığı iş hayatı boyunca, çalışma hayatı içerisindeki hak ihlallerinin düzeltilmesi için mücadeleler etti. İşçilerin işyerindeki sömürülmesine göz yummadı. Böyle olunca çalıştığı işyerlerinde uzun süre çalışmadı. İşyeri sahipleri Maksut Polat'ı bir an evvel işten atmakta buldular careyi. O da sık sık iş değiştirmek zorunda kaldı. Gazi Mahallesi'nin bugünkü örgütlü geleneği o zamanlarda Maksut Polat gibi devrimcilerin özverili mücadeleleriyle bugünlere kadar geldi.

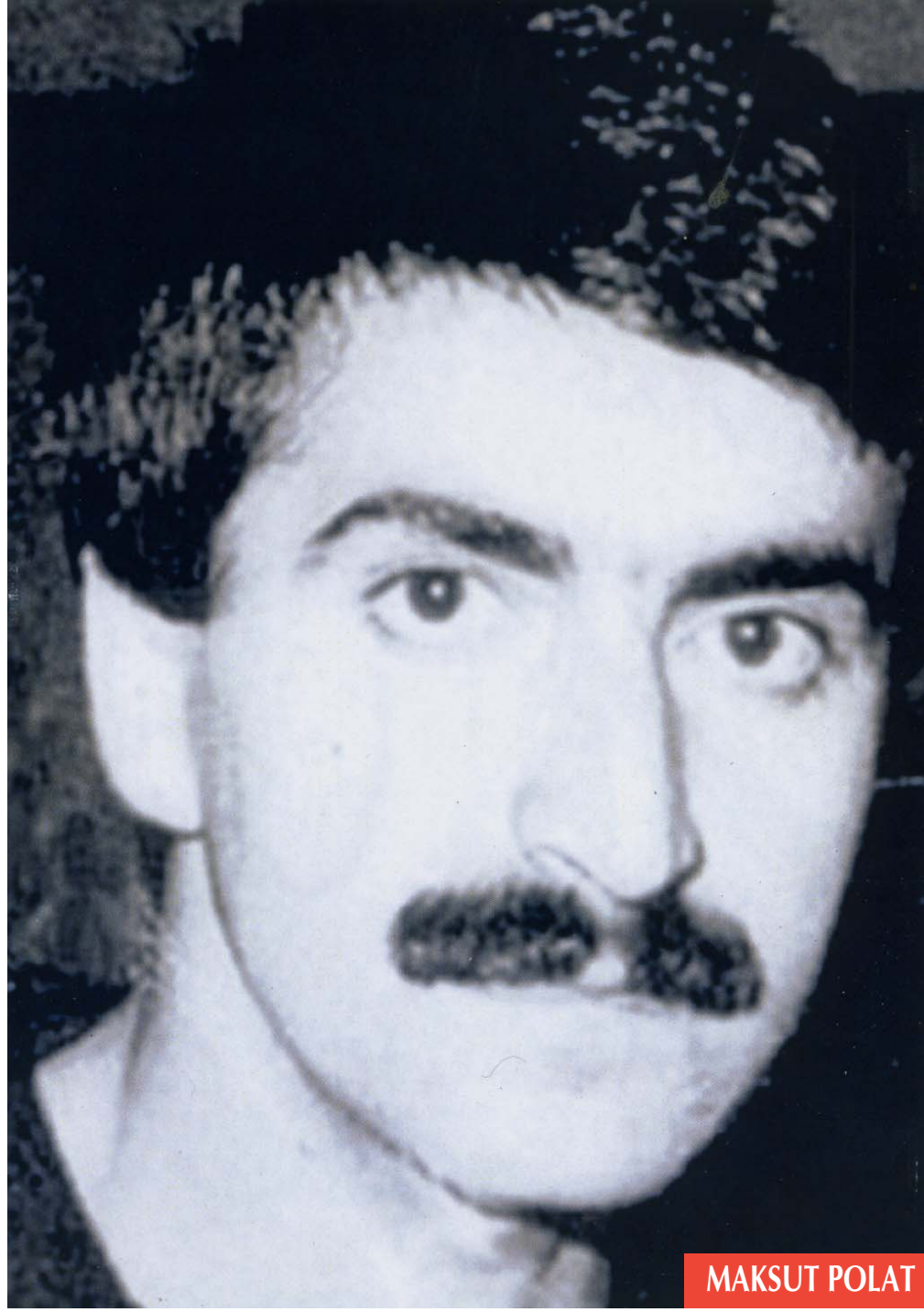
ÇOCUKLUK YILLARI

Maksut Polat 1969 yılının Ağustos ayında Tepehan Köyü'nde doğdu. Köyün en yoksul ailelerinden sayılan bir evde büyüdü. Abla Elif Polat o yılları anlatırken, “evimiz köyün en yoksul eviydi. Ev dedikse dört tarafı duvar toprak bir ev yani. Üç beş eski kilim ve çuldan ibaret. Giyecek elbisemiz, yiyecek ekmeğimiz bile kısıtlıydı. Belki o zamanlarda herkes yoksuldu ama, biz herkesten daha yoksulduk. Hiç durmadan çalışırdık ama yine de yoksulluktan kurtulma imkanı bulamazdık. Maksut'u düşünürken o yoksulluğumuz da aklımdan çıkmıyor. Rahat bir çocukluk, bolluk içerisinde bir hayatı olmadı. Daha iki yaşındaydı. Kendimizce onu neşelendiriyorduk, güldürüyorduk, eğlendiriyorduk. Birgün yine böyle neşelendirelim dedik. Ayağından kardeşim, kollarından da ben tutup sağa sola yaylandırarak salıncak gibi salladık. Birden elimden yere düştü. Alnı çizildi. Ben çok korktum. Çok da üzüldüm. Maksut'un o günkü küçüklüğü, halleri gözümün önünde sanki”.

İlkokulu Tepehan Köyü'nde okudu, Ortaokul yılları geldiğinde imkansızlık gün gibi ortadaydı. Gidecek yer yok, imkan yok. Maksut illa okula gideceğim dedikçe, bunun imkansız olduğu kendisine döne döne anlatılıyordu. Olmadı. Okuma sevdası, isteği hiç unutulmamak kaydıyla kapandı. 1981'li yıllardı. Tepehan Köyü Türkiye'den habersiz kendi yaşam telaşesiyle günü güne aktarıyor, kapalı bir kutu gibi kendi dünyalarının izini sürüyorlardı. Televizyonlar zaten yoktu ama, radyo haberlerini bile dinlemek imkansız gibiydi. Çünkü her evde zaten radyo yoktu.

DEVİRCİLERLE TANIŞMA

Yaz, bütün kavurucu sıcaklığıyla geride kalmış, sonbahar gelip kapıya dayanmıştı. Sonbahar demek 5 aya yakın

MAKSUT POLAT

bir kış kıyametin, içeri kapanmanın ön işareti demektir. Büyüklü küçüklü 9 kardeş, anne baba da dahil 11 kişi dur durak bilmeden, tıpkı bir karınca gibi eve öteberi biriktiriyordu. Bunların içerisinde meşe odunu, saman, ot, un, bulgur, tarhana, alıç kurusu daha pek çok şey. Yüksek dağlara nihayet kar düştü. Kar bir aya kalmaz kapıya dayanır Hem de herkesi içeriye hapsedercesine. Aç kalan keklikler köye iner. Geceleri gaz lambasının ışığında hikayeler anlatılır çocuklara. Ekinde, otta, dağda çalışmaya yorgun düşen bedenler sıcak sobanın başında birbirlerini uzun uzun görme zamanına kavuşurlar. Her gün birbirinin aynısı gibi 5 ay sabırla, sadakatle geçer gider. O gün Maksut evin koyunlarını otlatırken yanındaki köpeği havlaya, havlaya bir meşenin arkasına koşar, geri gelir, koşar geri gelir. Bu durum Maksut'un dikkatini

çekerek. Köpeğin işaret ettiği yere gider, orda on kişiyle karşılaşır. Yanlarına gider. Konuşurlar. Oradakiler, 12 Eylül Darbesi'ne karşı mücadele için dağa çıkmış Dev-Yol gerillalardır. Bizi gördüğünü kimseye söyleme derler Maksut'a. Silahlı Devrimcileri ilk orada görür Maksut. Daha sonra da jandarma baskınları, operasyonlar o bölgeden eksik olmaz.

İSTANBUL'A GÖÇ

Baba Hüseyin Polat'ın ölümünden hemen sonra 1983 yılında Polat ailesi İstanbul'a göçmeye karar verir. Gazi Mahallesi'ne gelirler. Bir gecekondu kiralara kalmaya başlarlar. O günleri Maksut'un küçük kardeşi, Baki şöyle anlatıyor. “Maksut'la aynı işyerinde iş bulduk. Maksut benim için bir kardeşten öte iyi bir dost ve arkadaş gibiydi. İşyerinde çalışma koşulları kötüydü. Ben bu duruma sessiz kalırken Maksut

mücadele ediyordu. Bir zaman sonra onu işten çıkardılar. Daha sonra matbaada, çorapçıda çalıştı. Güzel top oynardı Maksut. Küçüköy'de bir spor kulübünde oynarken Vefa Spor'dan hocalar görmüş, tanışmış. Vefa Spor'a transfer etmek istemişler. Eve geldiler, annem ve abim fazla ilgilenmedi, transfer sözleşmesini imzalamadılar. Futbol serüveni böylece bitmiş oldu. Güzel ve temiz giyinirdi. Kendisine çok iyi bakardı. Ütüsüz pantolon, gömlek giymezdi. Yoksul bir mahallede olmamıza rağmen Maksut bakımlı ve temiz bir görüntü sergiliydi. Çok prensipliydi. Yapılamayacak bir iş yoktur derdi. Bir işi kafasına koydunmu onu mutlaka yapar ve başarırdı. Gazi Mahallesi'ndeki devrimcilerle tanıştığını biliyordum. Maksut biraz da espiriliydi. Birgün arkadaşlarına Maksut'u gördünüz mü dedim, yola baktılar, buradan geçmiş biraz önce dediler. Ne biliyorsunuz buradan geçtiğini dediğimde ise espiri ortaya çıktı. O zamanlar Gazi Mahallesi bir köy gibiydi, kalabalık değildi, yolları topraklı, Maksut toprak yolda giderken işeyerek gidermiş, işeği de yolu ıslattığı için, Maksut'un oradan geçtiğini bu izden anırlarmış. Maksut'un ablası Senem Polat'a dönüyoruz o da, “Maksut yüzü güleç ve yumuşak bir çocuktu. Sessiz ve sakin bir çocukluk geçirdi. Büyüklerine saygılı davranırdı. Onlara karşı olumsuz davranışları hiç yoktu. Gazi Mahallesi'nde devrimciler içerisinde çalıştığını

biliyordum. Halkımıza karşı sorumluluklarımız var derdi. Üç-beş ay ortalarda görünmedi. Birgün evimizi polis bastı. Maksut aranıyor dediler. Asker kaçağı dediler. Dev-Sol Örgütü'ne üye olduğu iddiasıyla yakalandı. Bayrampaşa, Ulucanlar, Eskişehir ve Çankırı Cezaevleri'nde uzun zaman kaldı. Açlık grevlerine katıldı. Bundan sonra da Maksut'u göremez olduk. Birgün evimizde misafirler vardı. Kapı çaldı, açtığmda iki elini kapıya dayamış güleç yüzünü gördüm. Ben geldim dedi. Ev kalabalıktı. Kimse görmesin diye içeri odaya aldım. Sarıldım öptüm. Nerede olduğunu sordum. Cezaevi hasretine bir de bu hasret eklendi. Bayrampaşa, Ulucanlar, Eskişehir ve Çankırı Cezaevlerinde uzun zaman kaldıktan sonra çıktı. Daha sonra da gitti.

ADANA'DA ÖLDÜRÜLDÜ

Maksut Polat 1993 yılının 12'ci ayında ailesi ile son kez görüştü. 17 Mayıs 1994 yılında Polat Ailesi Maksut Polat'ın Adana'da minibüsten inerken Adana Emniyet Müdürlüğü'nün operasyonunda 2 kurşunla vurularak öldürüldüğünü öğrenirler. Abi Hıdır ve Hasan Adana'ya giderek Maksut Polat'ın cenazesini alırlar ve İstanbul'a gelirler. Bundan sonrasını Maksut Polat'ın kardeşi Baki polattan dinleyelim. “Cenazeyi İstanbul'a kadar polis takibinde getirdik. Bayrampaşa'da bir morga koydular. Biz aile olarak cenaze merasimlerine başladık. Gazi Mahallesi'nde büyük bir cenaze töreni çalışmalarını başladı. Bayrampaşa'da cenazemizi almaya gittiğimizde İstanbul Polisi'nin cenazeyi kaçırdığını öğrendik. Polis cenaze törenini engellemek için böyle bir yöntem kullanmış. Ailemizden hiçkimsenin haberi olmadan polis kardeşimin cenazesini Gazi Mezarlığı'na defnetmiş. Biz bunu sonradan öğrendik. Anlayacağınız cenaze törenine ne ailemiz, ne de yakınlarımız katılmadık. Bunun üzerine mahallede bir yürüyüş düzenlendi. Gazi Mahallesi halkı Gazi Mezarlığı'na kadar yürüyüş yaptılar. Geleneklerimize ve törelerimize göre cenaze merasimi yapmamıza bile tehammül göstermediler. Bizim başımızdan böyle olaylar geçmediği için belki de biz biraz acemilik ettik. Ölümüne bile saygı göstermeyecekleri hiçbirimizin aklına gelmezdi. Ama bu kötülüğü bize yaşattılar. Maksut Polat'ın ölümü aileyi çökertti. Yoklukla, yoksullukla geçen hayata bir de ölüm acısı eklendi. Aile karalar giydi, Maksut Polat'ın acısıyla yandı tutuştu. Baki Polat'a Tepehan Köyü'ndeki yaşamalarını tekrar soruyoruz. Yoksulluk ve çaresizlikle orada tanıştık. Ömrümüz de böyle devam etti. Gazi Mahallesi'ne geldiğimizde sömürüyü, baskıyı daha net görmeye başladık. Ben siyasetle fazla alakalı değilim. Bazı yerlerde beni tanıtırlarken, Maksut Polat'ın kardeşi dedikleri zaman bana olan ilgiyi gördükçe, kardeşimle gurur duyuyorum. Ben o zaman bunları bilmiyordum. Biz bu yazıyı yazmak için Polat Ailesi ile görüşürken Maksut'un Anne Hatice Polat hep ağladı. Bir iki soru sorma gereği duydum ve sordum. Beni sessizce dinlemekle yetindi. Hiç cevap vermedi. Oğlu Baki Polat “Maksut'un ölümünden sonra çok az konuşur oldu, yüzü gülmedi, üzüntüsünden eridi. Giyindiği her elbisesi siyah. Çektiği acılar yakasını bırakmadı. Maksut'un acısında annemin belini büktü” dedi. Hatice Polat Tunceli Ovacık, Topuzlu Köyü'nden. Kardeşi Divriği Madenleri'nde çalışmak için geldiğinde, o da kardeşleriyle birlikte Divriği'ye gelmiş. Hüseyin Polat'ın ilk eşi vefat edince Divriği'de Hatice Polat ile tanışmış ve evlenmişler. Aslında Hüseyin Polat'da bir Dersim'li sayılır. 1938 yılındaki Dersim Katliamı'nda canını kurtaran ailelerden. Dedesi ve babası birkaç köy değiştirdikten sonra en son Tepehan Köyü'ne yerleşmişler.

STAR ÇELİK TİC. LTD. ŞTİ.

**BGH
EDELSTAHL**

Fikret YILMAZ
Makine Yük. Müh.
Genel Müdür

İkitelli, Demirciler Organize Sanayi Sitesi
D. 2 Blok No. 302 Küçükçekmece / İstanbul
Tel. : (0212) 671 52 87 - 671 51 97
Faks: (0212) 671 52 04
Cep : (0533) 304 58 49
E-posta : starcelik2@yahoo.com.tr

YILDIZ ELEKTRİK
SANAYİİ ve TİCARET

Fevzi YILDIZ
Elektrik Teknisyeni

İnşaat
Arıza
Dekoratif Aydınlatma
Fabrika
Atölye
Elektrik Malzemeleri
Toptan ve Perakende
Satış
Her Marka TV
Kumandası Bulunur
PAZAR GÜNLERİ AÇIĞIZ

VI - KO
Güneş
SIEMENS
Lightson
SIMGE
Ünal
TV MAKEL
PHILIPS
Audio
Netelsan

Soğanlı Mah. Çavuşpaşa Cd.
No: 62/1 Bahçelievler - İST
Tel : (0212) 555 99 63
word karta 1 - 12 arası Taksit İmkânı

Divriği Gazetesi Abone Hesap Bilgileri

BİRSEN BAYAR UYGUN adına
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
Şube Kodu: 064
Hesap Numarası: 62067655
IBAN: TR500006701000000062067655

Türkiye İş Bankası Çağaloğlu Şubesi
BİRSEN BAYAR UYGUN adına
Hesap No: 1095 0668607
IBAN: TR 69 0006 4000 0011 0950 6686 07
İrtibat Tel:
0212 458 82 16. 0532. 302 46 53
0555 989 38 64 - 0555 989 38 65
e-mail: divrigi@divrigi.com.tr

Tut muştayı vur bakıra

Hüseyin Yılmaz Divriği'nin son Bakırcı Ustalarından. Divriği Cami Sokağı'nın hemen başındaki dükkanına sabahın erken saatlerinde gelir. Müşterilerini beklemeye başlar. İşler o kadar düşmüş ki akşama kadar ne gelen ne giden. O da gazete okur, eski günlerini yad eder.

BAKIRCININ TÜRKÜSÜ

Geç örsünün başına
Vur çekici bakıra
Noktala perdahları
Diz ona sıra sıra

Tanekârla kaynağı
Katalım birbirine
Sakatlanan yerleri
Kaynak yapalım yine

Gir oğlum şu kazana
Tut muştayı içerden
Çakalım perçinleri
Münasip olan yerden

Çekicim bakırlara
Nokta nokta yapışır
Yaptığım kap kacağı
Müşteriler kapışır

Yüzyıllardan bu yana bakırla insan ortaklığı vazgeçilmez oldu. Özellikle evlerde kullandığımız kap kacak çeşitliliğinde bakır her evin başköşesine taht kurdu. Sinisinde sofa kurduk, kazanında çorba, aşure pişirdik, kurban pilavları yaptık, pekmez kaynattık. Leğeninde çamaşır yıkadık, maşrafasında su içtik, güğümünde su kaynattık. Bakracında su taşıdık, süt sağdık, yoğurt yaptık. Mangalında odalarımızı ısıttık, ibrikleriyle el yüz yıkadık. Kısaca bakır bizim herşeyimiz oldu. Bakır olmadan yaşamın tadını alamaz olduk. Genç kızlar kalaylı ısıt ısıt bakraçlarla pınara suya giderken daha endamlı, daha cilveli yürürlerdi. Levha bakır tabakalardan usta hüneriyle kaba kacağa dönüşmenin öyküsünü Divriği'nin yaşayan en eski bakırcı ustası Hüseyin Yılmaz'dan dinleyelim. Hüseyin Usta Sülüklüğüllerden Galip Yılmaz'ın oğlu. **Bakır Ustalığına babam Galip Yılmaz'ın teşvikleriyle başladım. Sizin anlayacağınız baba mesleği yapıyorum. Babamın işleri çok sıkıymış, yetiştiremiyormuş.1945'li yıllardı. İlkokula gidiyordum. Bir gün babam okula geldi beni aldı bakırcı dükkanımıza getirdi. Okul hayatım böylece noktalanmış oldu. Baba mesleğine ilk adımımı böylece attım. Çocuktum, çekik nasıl tutulur, perçin nasıl atılır, kalay nasıl yapılır, körük nasıl tutuşturulur. Bunların hiçbirisini bilmiyordum. Elim bu işlere yatkınlaşana kadar epey bakırı hurdaya**

çıkardım.

Galip Yılmaz iyi bir bakırcı ustasıymış. Hüseyin Yılmaz'ın anlatımlarından bunu çıkarmak mümkün. 1940'lı yıllarda Divriği'nin nüfusu 49 bin iken Divriği'de 47 bakırcı dükkanı varmış. Bu 47 dükkanın tamamı üretmekle mal yetiştiremiyormuş. Çarşı civıl civılmış. Hanlarda yatacak yer bulmak, atları, katırları bağlayacak ahır bulmak zormuş. Köylüler çoğu zaman atların ahırlarının bir bölümünde yatarlarmış. Bir iki gün Divriği'de tedariklerini tamamlayan köylüler kervanlarını dizerek köylerinin yollarını tutarlarmış. Tedarik denince ilk akla gelenler ise, gaz, tuz, vita yağı, üst baş urbaları, karalastik, şapka, kazan, sini, bakraç,

ibrik gibi ev eşyaları olarmış. O eski günleri Hüseyin Yılmaz Usta'dan dinlemeye devam edelim. **O zamanlar, davarçılık, malçılık ve tarım yapılırdı. Biz bakır kaplar yapmakla başedemezdik. Zamanla gurbete göç başladı, çeken gitti. Köyler boşaldı. Bakırcı dükkanları da bir bir kapanmaya başladı. Şimdi Divriği'de üç dört bakırcı kaldı. Bakır kap ihtiyacı kalmadı. Birkaç kalay, birkaç da tahir işi ya gelir ya gelmez. İyi kötü bir emekliliğimiz var, onun hayrına oturup zaman öldürüyoruz burada.** Hüseyin Usta eski günleri anlatırken o günlerin özlemini anı defterine yazmış gibi peşpeşe sıralıyor. **Üretim atölyemiz vardı. Kayseri'den,**

İstanbul'dan bakır plakalar sipariş eder, bunlardan her türlü kap kacak yapardık. Yazları köylere kalay, tamir ve bakım için giderdik. Köylerde on gün yirmi gün kalırdık. Bütün köyün kaplarını sırasıyla kalaylar tamir ve bakım yapardık. Divriği'nin hemen hemen her köyünde günlerce kaldım. Sincan, Çamşh, Samancıderesi, Palha, Birestik, Odur, Erşün, Höbek daha nice köylere giderdim.

Ev ve komşuluk ilişkilerini soruyoruz Hüseyin Ustaya. **Herkes birbirini tanırdı. Akşam oldumu akşam sohbetleri ve mesafirlikleri olurdu. Kışın uzun gecelerinde masallar hikayeler anlatılırdı küçük çocuklara. Yazdan kurutulmuş, meyve kuruları sofraları süslerdi. Büyüklelerimizden nesihatlar dinlerdik. Annelerimizden misafire saygıyı, sevgiyi öğrenirdik. Düşünlerimiz, bayramlarımız ağız tadıyla geçerdi. Bugün bunlar geride kaldı, unutuldu.**

Peki Hüseyin Usta nasıl bir usta mesleğinde. Bakın bu soruya usta ne cevap veriyor.

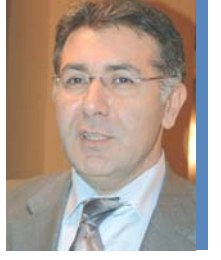
Ben iyi bir ustayım. Yaptığım işlerden ekmek yıyorum. Çocuklarımı buradan kazandıklarım büyüttüm, yetiştirdim. Yaptığım her işi özenerek yaparım. Birinci sınıf mal üretirim. Kötü mal yapıp da arkamdan söyletmem. Benim prensibim bu.

Hüseyin Usta'nın babası Galip Usta yaşlanınca artık evde otur, yaşlandın cevabına çok içerlemiş. Bakırcı dükkanından elini çektikten bir sene sonra da hayatını kaybetmiş. Hüseyin Ustanın ise mesleğini bırakacağı hiç kimse yok. Ona evde otur diyecek kimse de yok. Çocukları okumuş İstanbul'a yerleşmiş. Kimisi mühendis, kimisi kimyager olmuş. Sözüün kısısı baba mesleği yapmamışlar. Belki de en iyisini yapmışlar. Hüseyin Usta, ne yapacaklardı burada, iyi ki gitmişler, bu meslek bitti, ben de zaman öldürmek için geliyorum. Baksanıza akşama kadar gazete okuyup bulmaca dolduruyorum diyor, gazeteyi bize göstererek.

* TURAN ESER

Birarada ve Barış İçinde Yaşam

turaneser@gmail.com

Biz bu ülkenin 72 kültürüyle Müsahibiz. Provaksiyonlar bizi bölemez.

Başakşehir, Şahintepe Karacaören Köyü Velibaba Cemevi'mize çirkin bir saldırı gerçekleştirilmiştir. Aleviler, dünün Alevileri değil! Aleviler Gazi, Maraş, Sivas örneğinde olduğu gibi bir çok katliamı hazırlayanları ve baş vurduğu yöntemleri çok iyi biliyor. Türkiye'nin toplumsal huzura, barışa ve en önemlisi tüm farklı kültürel kimlikleri eşit koşullarda birarada yaşamasına ihtiyacı vardır. Bu ihtiyacın Alevilerce en çok dile getirildiği ve eşit yurttaşlık hakkı temelindeki kültürel kimlik hakları mücadelesinin yükseldiği dönemlerde, karanlık eller devreye giriyor. Tekçiliğin bekçileri var. Çok kültürlü, çok inançlı, çok dilli Türkiye'den korkanlar var. Onları inkar edenler, imha edenler, asimilasyona tabi tutanlar ve provakasyonlarına zemin olarak görenler var.

ALEVİLER ARTIK DÜNDE YAŞAMIYOR.

Alevi hareketi "Alevi-Sünni", "Türk-Kürt", şimdide "Alevi-Kürt" arasında çatışma yaratma ya da Gayrimüslimlere yönelik gibi saldırıları örgütleyen hukuk dışı cinayet şebeklerinin oyunları biliyor. "Alevi-Sünni çatışması" çıkarmayı başaramayanlar, şimdi "Alevi-Kürt çatışması" çıkarmak için, pis bir tuzağı kurmak niyetinde olabilirler. Şu bilinmemelidir ki, Alevi toplumu bu tuzaklara düşmeyecektir. Aleviler kendilerine kurulan tuzaklara ödedikleri bedellerin bilincindedir. 19 Aralık 2010'da Maraş'ta bunun ilk provası yapıldı. Sonuç Aleviler bu provakasyona gelmedi. Şimdi ise Şahintepe Mahallesi'ndeki Cemevi'mize "puslu havayı sevenler" tarafından, provakatif bir saldırı gerçekleştirildi. Aleviler artık başka çıkar odaklarının tuzağına düşmeyecek kadar güçlenmiş ve örgütlüdür. Bu örgütlü duruş, Alevi toplumun karanlık odaklarının amaçlarına hizmet edecek, provakasyonlara prim vermeyecek kadar güçlendirmiştir.

Alevilerin ibadet yeri olan Cemevimize yapılan bu çirkin saldırının arkasında kim varsa, hangi sebeple yapmış olursa olsun, çirkin ve provakasyon amaçlıdır. Cemevimize yapılan bu çirkin saldırıyı kınıyorum.

· Bizim tek derdimiz var: Bir daha asla katliam olmasın.
· Bizim tek derdimiz var; her inançtan, kültürden, etnik kimlikten insanlar eşit koşullarda, eşit haklara sahip olarak birarada ve kardeşçe yaşasın.

· Bizim tek bir talebimiz var: Siyasi iktidar sahte açılımlarla uğraşacağına, Alevilere ve diğer farklı kimliklere yönelik ayrımcı siyaset dilinden kurtulup, eşit yurttaşlık talebimize kulak açsın. Aleviler sahipsiz değildir. Devlet Alevilere yönelik uygulanan her türden siyasi, hukuksal, kültürel ayrımcılığa son vermelidir. Hükümet son dönemlerde Alevileri içine çekmeye çalışan puslu ve provakatif havayı iyi tenefüs etmelidir.

HİÇ BİR ŞEY TESADÜF DEĞİL

Bir hafta önce Maraş'ta tutturulmamış yaslarımızı tutmak için götürdüğümüz karanfilleri, sopaları karşılan saldırganlar, bir hafta sonra İstanbul'da cemevimize ve ibadetimize saldıranların varlığı ve zamanlaması tesadüf olmasa gerek!

KONGRE İLANI

DİVRİĞİ YUSUFŞEYH KÖYÜ KALKINDIRMA YARDIMLAŞMA DERNEĞİ

Demeğimizin olağan genel kurul toplantısının **13 Şubat 2011** Pazar günü saat 13:00 de Sanayi Mahallesi Atatürk Caddesi Dekan Sokak No: 4/2 Kağıthane / İstanbul adresindeki yapılacaktır. Çoğunluğun sağlanamaması durumunda **20 Şubat 2011** Pazar günü saat 13:00 de aynı adreste yapılacaktır.

Yönetim Kurulu

İrtibat Tel.: Hüseyin Çakıcı (0533) 572 80 66

GÜNDEM

1. Açılış ve yoklama
2. Divan Teşekkülü
3. Saygı duruşu
4. Yönetim ve denetim kurulu raporlarının okunması ve ibrası
5. Demeğin fesih edilip edilmemesi kararı
6. Seçimler ve tahmini bütçe
7. Dilek ve Temenniler
8. Kapanış

KONGRE İLANI

DİVRİĞİ DİKMEÇAY KÖYÜ KÜLTÜR VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ

Demeğimizin olağan genel kurul toplantısının **13 Şubat 2011** Pazar günü saat 13:00 -17.00 arası **Kazımkarabekir Mahallesi Semt Evi Sarıyer / İstanbul** adresindeki yapılacaktır. Çoğunluğun sağlanamaması durumunda **20 Şubat 2011** Pazar günü aynı adres ve saatte yapılacaktır.

Yönetim Kurulu

İrtibat Tel.: Hasan ASLAN 0535. 760 66 42

GÜNDEM

1. Açılış ve yoklama
2. Divan Teşekkülü
3. Saygı duruşu
4. Yönetim ve denetim kurulu raporlarının okunması ve ibrası
5. Seçimler ve tahmini bütçe
6. Dilek ve Temenniler
7. Kapanış

TEŞEKKÜR İLANI

Eşim Güler Asil'in vefatı nedeniyle acılı ve kederli günlerimde beni yalnız bırakmayan akrabalarım gazeteye ilan vererek acılarımı paylaşan arkadaşlarıma ve dostlarıma vefakar davranışlarından dolayı teşekkür ederim.

Av. ZEYNEL ASİL

ESAT KORKMAZ

esatkorkmaz@yahoo.com.tr

Kutsal Dans (I)

Bâtîni gelenekte tasavvuf “edebiyattır”; öyleyse bir Alevî-Bektâşî ibadet edebilmek için “sanat yapmak” zorundadır.

Sûfî inanç uygulamasında Tanrı ile yaşanmış bir “anî” yaratmak için “O’nu dansa kaldırmak” ya da “O’nunla dans etmek” gerekir. Anı, “etten yapılmış bir ruh”tur, bunu hiçbir zaman unutmaz. “Kıpırdamasını” istiyorsan eğer; Tanrı ile dans et. Ruhun “eti terk ederse”, Tanrı ile ilişkin kesilir, dans, yani ibadet edemezsin artık. Dağların denize kavuşma isteği, kendi bağrından çıkan dereciklerin “akarsu” olup okyanuslara akmasıyla; bir erkeğin bir kadını-bir kadının bir erkeği ya da yol insanının Tanrı’yı “kucaklama” arzusu, “gönlün akması” ile betimlenir. Ölçü verilmiştir: Akan dereleri yoksa dağlar, akan gönlü yoksa insanlar “dans edemez”, yani ibadet görevini yerine getiremez.

İnsanın Sır Yanında Beliren Dürtü

Semah Alevilikte, cemdeki on iki hizmet sıralamasında yer alan, cem ve muhabbet toplantılarında müzik eşliğinde yapılan kutsal dansın adıdır. Sûfî gelenekten kaynağını alan ve bu terimin kazanımı durumunda bulunan “anlamlar” da tarihsel sürecinde Aleviliğe taşınmıştır. Taşınan kazanımlara kısaca değinelim: Bu bağlamda her şeyden önce semah, “fena-beka” deneyimi(*) sırasında yol erini “cezbe” durumuna sokan ve “Canan” olarak algılanan Tanrı’nın eğiliminin “somut” biçimde gerçekleşişidir, yani tanrısal “nedenin” sonucu olarak tanımlanan “vecd” halinin “simgesi” dışı vuru mudur. Bu “gerçeklenişte” ya da “dışa vurumda”, tanrısal özleme bağlı olarak insanın “sır yanında” beliren sevinç-üzüntü, insan bedenini “sallanmaya ve dönmeye” zorlar. Anlaşılabileceği gibi Alevilikte semah, ruhun-canın bir gıdası-yiyeceğidir: Can-ruh çorbasını hazırlama kapsamında, kutsal sanatsal bir çaba içine giren yol eri, kendini kendinden “kurtarmanın” ayırımına vararak dans eder; günahlarını “döker”; ölmeden evvel ölerek, yani yaşarken dirilerek “ölümsüzleşir”.

Dans bâtîni gelenek dışındaki “zahiri” tasavvuf kullanan kimi Sünnî gelenekte de özellikle “kurumlaşma” gösteren Mevlevilikte(**) kullanılmaktadır. Mevlevilikte, “ölümsüzlük” nedeni olarak algılanan ve “sema” adı altında gerçekleştirilen kutsal dans, üzümleri ayaklarıyla çiğneyen işçilerin hareketinden esin alarak biçimlenen “manevi şarabı” üretme işini simgeler. Mevlevî inanç uygulamasında, kendinden geçip Tanrı’yla birleşme amacı kervan dervişlerin topluca ve her biri olduğu yerde dönerek ya da hem kendi eksenî çevresinde dönüp hem de belli bir düzen içerisinde hareket ederek yaptıkları rakstır “sema”. Çöklere gelen çağrıya uyularak yapıldığına inanılır; beden zincirlerini kıran ve nefsi özgürlüğüne kavuşturan kutsal dans olarak insanca taşınır. Bütün bunların ötesinde, örneğin Hindistan kökenli Çiştî tarikatında simgesel anlamda evliyanın “miracıdır” kutsal dans. Sûfî gelenekte semah, kutsal bir dans olarak algılanır. Vecd durumunda iken insanı hareket geçiren şeyin tanrısal güç olduğuna inanılır. Sûfî geleneği en fazla besleyen kimlikler arasında yer alan Attâr’a göre vecd, tanrısal özlemle insanın “sır” yanında beliren bir “alev”dir. Vecd alevinde kavranan yol insanının bedeni sevinçten ya da üzüntüden sallanmaya-dönmeye başlar. Vecd durumunda yapılan semah sonucu, kimi sûfiler bilincini yitirir; kimi özel durumlarda “bilinc yitirme” durumu yıllarca sürer. Bu süre içinde o sûfiden ibadet yükümlülükleri düşer.

Gerçekte dans ve dönme-dönüş hareketleri, uzak geçmişin dinsel etkinliklerinin tümünde vardı: “Mutlak oyun” olarak algılanan bu kutsal dans, Yunanlılarda tanrıların hareketleri olarak düşünüldü. Bu kapsamda Apollon ve Dionysos törenlerinde belirli özellikleri olan dans hareketleri yapıldı. İlksel topluluklarda ise dans, “büyüsel” bir niteliğe sahipti: Yağmur yağdırmak, bereket dilemek ya da kazanmak için yapılan ayinler, dans belirleyiciydi.

Kutsal dans, namazın-ibadetin vermediği bir manevi gücü veren bir “deneyim” olarak algılandığı için sûfilik dışı inanç uygulamalarında yeri yoktur: Örneğin Hristiyan Kilise babaları, “dansın olduğu yerde şeytan vardır”, diyerek kesin bir yasaklama tavrı içine girmişlerdir. Ortodoks İslamlık farklı davranmamış, her türlü müzikli ve ritmik hareketi yasaklamıştır. Böyle olmakla birlikte kimi Sünnî tarikatlarda, özellikle Mevlevilikte dinsel dans vardır. Mevlevilik, bu dönüş hareketlerinin kurumuştığı tek Sünnî tarikat durumundadır.

(*) **Fena deneyimi: Yol erinin, duyularından ve iradesinden sıyrılarak benliğini Tanrı’nın varlığında yok etmesi durumu.**

Beka deneyimi: İnsana özgü bütün niteliklerden ve ilişkilerden sıyrılarak tanrısal öзде sürekli olarak kalma durumu.

(**) **Aleviliğin-Bektâşiliğin Mevlevilik ile belirleyici anlamda bir akrabalığı yoktur. Geçmişte Mevlana sağ iken Mevlana’nın etkin olduğu kent koşullarında Şems’in temsil ettiği felsefe-öğreti-inanç Bâtîni kol olarak algılanıyordu. Şems aracılığıyla Mevlana ve Mevlana hareketiyle bir akrabalık kuruluyordu. Mevlana’nın ölümünü izleyen süreçte Şems ve Şems düşüncesi boğuldu. Dışarıdan bakıldığında Alevilik-Bektâşilik ile Mevleviliğin yan yana duruyor gözükmese, en entelektüel Sünnî tasavvufu kullandığı için doğal olarak Bâtîni tasavvufu kullanan Aleviliğe-Bektâşiliğe yakın konumlanmasından kaynaklanır. Mevlevilik kentlerde Selçuklu egemeninin beşinci kolu olarak örgütlenmiş Sünnî bir tarikattır. Alevilik-Bektâşilik kırdı, temel üretim zemininde belirleyici üretici güçleri örgütleyen ve egemene karşı duruş alan Bâtîni bir tarikattır/yoldur.**

Tarih Alevilik-Bektâşilik ile Mevlevilik arasında bir akrabalık bulunmadığına tanıklık eder. Selçuklu yönetimini sarsan Moğol saldırıları, güneyden gelen Araplaştırıcı inanç akımları, toplumsal mutluluğu doğrudan çalışmada, üretimde değil de kılıçların ucunda arayan egemen yargı, Anadolu insanını kaygılı bir ortamın içine itti. Fars toprağından gelen tasavvuf akımı değişik yorumlara uğradı; bu yorumlar, birbirleriyle uzlaşmaz tarikatların/yolların doğmasına yol açtı. Yasakçı, baskıcı, sınırlandırıcı, ürkütücü bir tutumu benimseyen; yaşamın tüm girinti çıkıntılarını girmeye çalışan; bireyi belli değişmez görevlerin tutsağı durumuna sokan şeriatçı İslam’ın egemen olduğu kentlerde Sünnîlik adına “sosyal barış” öneren tarikatlar ve ideolojiler şekillendi. Yerleşik tarım ve otlatıcılık temelinde üretici köylüler ve göçerler şeriatçı İslam’a karşı, toplumsal eşitliğin sağlanması adına Bâtîni tarikat/yol ve ideolojiler altında toplanmaya başladı. Bu tutumların kurumsallaşması sürecinde tüketici ve varlıklı kesimlerde yaygınlık kazanan, giderek meşru sultanlara isyan eden Türkmenlerin büyük bir günah işlediğini, öldürülmeye müstehak asiler olduklarını, merhamet edilmeyerek tümünün kılıçtan geçirilmelerinin gerektiğini savunan Mevlevilik ve şeriatçı İslam’la ideoloji edinen Selçuklu egemeniyle tam bir hesaplaşmaya girdi Bektâşilik. Toplumsal haksızlığa duyarlı kırsal kesimde hızla yaygınlaştı. Bu kapışmadan, tüm Sünnî baskı ve kuşatılmışlığa karşın Anadolu insanının sesi Bektâşilik yengiyile çıktı ve bugünlere taşındı.

TİROİD HASTALIKLARI

Troid denince akla guatr geliyor ikisi aynı şeymi? Bütün tiroid hastalıkları, halk arasında genel olarak 'guatr' olarak biliniyor. Ama tiroid hastalıkları guatrdan ibaret değildir. Nodüllü guatr, zehirli guatr, zehirsiz guatr gibi farklı nedenleri ve farklı tedavileri olan tiroid hastalıkları var. Guatr, bir iç salgı bezi olan tiroid bezinin büyümesine verilen addır. Tiroid bezinin büyümesinin ve fonksiyonlarının bozulmasının pek çok nedeni var. Ülkemiz açısından en temel neden ise iyot eksikliği! Avrupa’nın pek çok ülkesinde ve Afrika’da da iyot eksikliği var. İyot, tiroid hormonu sentezinde kullanılıyor Tiroid hastalıkları iyot eksikliğine bağlı mı oluşur?

İyot eksikliği dünyada tiroid bezinin hastalıklarının en önemli sebebidir. İyotlu tuzların yaygın kullanıma girmesinin en büyük nedeni budur. İnsanların yemeklerine ek olarak iyot koymaları oldukça tehlikelidir. Fazla iyot alımı da guatra neden olabilir. Aynı zamanda hipotiroidizm veya hipertiroidizm de neden olabilir, ayrıca Hashimoto tiroiditini de alevlendirebilir. Örneğin iyotlu tuz kullanımı sonrası genellikle ilk nesilde tiroid hastalıkları artar, ancak daha sonra tiroid hastalıkları zamanla azalmaya başlar. Ülkemizde özellikle iç Anadolu ve Karadeniz bölgelerinde daha da fazla olmak üzere iyot alımı eksikliğine bağlı olarak guatr sıkılığı yüksektir. Bazı bölgelerde % 100’e yakındır. Bir arkadaşım tiroide saptanan tiroid nodülü sonrası yapılan incelemelerle tiroid kanseri nedeni ile ameliyat olmak zorunda kaldı. Geçen hafta doktorum kontrolde bende de bir nodül saptadı. Acaba bende de tiroid kanseri mi var? Şu vurgulanmalıdır ki birçok tiroid

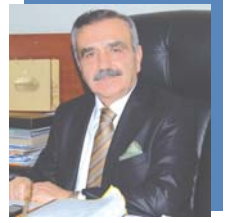
nodülü iyi huyludur. Saptanan her nodüde kabaca %4 tiroid kanseri riski vardır ve bunların da büyük bir oranı gayet iyi gidişli olan olan tiroid papiller kanserleridir. Bu kanser tipinde ortalama 5 yıllık yaşam oranı % 80’in üzerindedir. Hatta bazen başka nedenlere bağlı ölümler sonrası otopsi bulgusu olarak saptanır, ancak bu önemsenmesi gerekwtği gerçeğini unutturmamalıdır. Tiroid in kanseri genelde genetik geçişli değildir. Sadece bir tiroid kanser çeşidi genetik olarak geçer ve bu da tiroidin medüller tiroid kanseridir. Bu da tüm tiroid kanserlerinin yaklaşık %5 kadarını oluşturur. Birkaç yıl önce doktorum tiroid bezimde bir nodül olduğunu ve bana bunu izleyeceğini ve muhtemelen de tiroid ilacı yazacağını söyledi. Bende ilaçları düzgün olarak kullandım. Ancak tiroid bezimde başka nodül ve kist de gelişti. Bu durumda da gittiğim doktor bana tiroksin tedavisinden çok cerrahi tedavinin uygun olacağını söyledi. Ben 65 yaşındayım ve ameliyat olmak istemiyorum. Bu nedenle bir iğne biopsisi yapıldı ve iğne biyopsi sonucu negatif geldi. Benim bu durumum için başka bir tedavi var mıdır, neler yapılabilir? Doktorlar tiroid nodüllerinin zaman içinde büyümesi, sayılarının artması, ağrıya neden olması veya soluk borusuna baskı yapması durumlarında kanser riskinin arttığını düşünür. Tabii ki doktorlar tiroid nodüllerinin kanseröz olabileceğini düşündüğü zaman ve bazen kozmetik nedenlerle ameliyat önerir. Genellikle tiroid nodülleri ilaç tedavisi ile küçülmez ve malesef tiroid nodülleri için başka ilaç tedavisi mevcut değildir. Aşırı çalışan bir tiroid bezim var ve kız kardeşimde de henüz tiroid bezinin az çalıştığı saptandı, tamamen tersi. Bu iki zıt durumun ailemizde görülmesi şaşırtıcı değil mi? Bu iki durum otoimmün tiroid hastalığı

olarak adlandırılır; her iki durumda tiroid antikorları ile ilişkilidir. Aşırı çalışan tiroid bezinin varlığında oluşan antikorlar tiroid bezini uyararak bir duruma neden olur ve bu da Graves hastalığına sebebiyet verir. Diğer yandan kız kardeşinizde de antikorlar mevcuttur fakat bunlar tiroid bezine zarar verir ve onun normal fonksiyon görmesini engeller. Her ne kadar bu iki durum birbirine zıt görünse de aslında birbiriyle yakın olarak ilişkilidir. Graves hastalığına bağlı gözlerimde dışarı doğru çıkıklık mevcut. Graves hastalığım rad yoaaktif iyotla tedavi edildi ve guatrım kayboldu ve genelde kendimi daha iyi hissediyorum. Ancak şimdi de tiroid bezinin az aktivite göstermesi nedeni ile iyot tedavisi alıyorum. Ne var ki gözlerimde düzelme beklilyordum ancak bu olmadı. Tiroid ilacının dozunu değiştirmeli miyim? Tiroid ilacınızın dozunu, göz lerle bir bağlantısı olmadığı için değiştirmenize gerek yoktur, aksine ilaç dozu ile bilinçsizce oynamak yaşam kalitenizi bozar ve yaşayacağınız problemleri artırır. Göz hastalığının tiroid bezinizin durumu ve tedavisi ile hiçbir bağlantısı yoktur. Aslında gözdeki problem genellikle hastalığın başlangıcından sonraki yaklaşık 1 yıl içinde en üst düzeye çıkar ve birçok halde daha fazla ilerleme göstermez. Önemli olan eğer çok ilerleme gösterirse mutlaka bir göz doktoru tarafından tedavi edilmesi gerektirir. Göz kontrollerini ihmal etmeyin. Hipotiroidizm hafıza kaybını nasıl etkiler? Ağır hipotiroidizm hafıza kaybına neden olabilir. Ancak bu geçicidir ve sadece

Sağlık Köşesi

info@yasaminiz.com

*Dr. BEYZADE ÖZKAHRAMAN

doğuştan gelen hipotiroidizm olgularında hafıza kaybı kalıcıdır. Bu nedenle yeni doğanlarda topuk kanının alınması ve hipotiroidin erken tedavisine başlanması çok önemlidir. Çocuklukta veya erişkin dönemde oluşan hipotiroidizmde ilaç tedavisi hafıza kaybında neredeyse tama yakın oranda iyileşme sağlar

10 SORUDA TİROİDİ KOLAYCA TEŞİS EDİN

Bu sorulardan en az dördüne 'evet' diyorsanız, guatr riskiniz olabilir...
1. Kalp atımlarınızın çok yüksek veya çok düşük olduğunuz saptadınız mı? (60 altı veya 100 üstü)
2. Boynunuzda sıkışma ve gerilme hissi var mı?
3. Terleme ve saç dökülmesini sıklıkla yaşıyor musunuz?
4. Son zamanlarda aniden aşırı kilo aldınız ya da verdiniz mi?
5. Cildinizde dökülme, kuruma veya mat bir görünüm var mı?
6. Ani sinir atakları veya gün içinde uyuklama yaşıyor musunuz?
7. Bacaklarınızda şişlik oluyor mu?
8. Soğuğa veya sıcaklığa karşı tahammülsüzlüğünüz son zamanlarda arttı mı?
9. Kabızlık, ishal veya karında ağrı atakları yaşıyor musunuz?
10. Unutkanlık yaşıyor ya da kendinizi depresyona meyilli hissediyor musunuz?
***Yazar - Op. Dr. Yaşam Hastanesi Yönetim Kurulu Başkanı ve Başhekimi.**

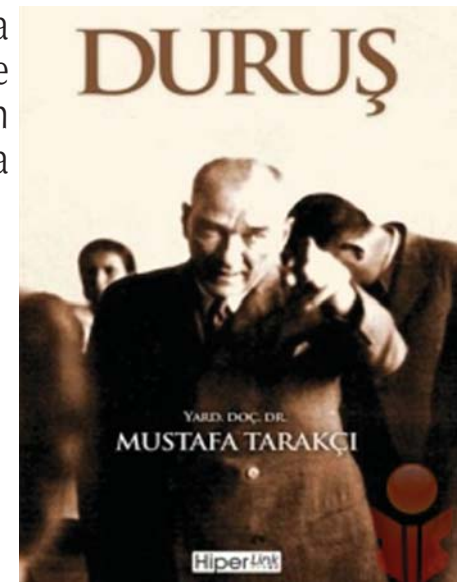
Atatürk’ü nasıl anlamalı

Bahçeşehir Üniversitesi Öğretim Üyesi ve Divriği Gazetesi köşe yazarı Mustafa Tarakçı’nın “Duruş” adlı kitabı çıktı. Tarakçı kitapta Atatürk’ü bilinmeyen yönleriyle anlatmaya özen gösteriyor. Tarakçı, Atatürk’ün özellikle Kurtuluş Savaşı’ndan ölümüne kadar olan süre içerisindeki önemine vurgu yaparak Duruş adlı kitabıyla yeni bir tartışmayı başlatacağına benziyor.

“DURUŞ” Divriği Gazetesi’nin köşe yazarlarından Mustafa Tarakçı’nın üçüncü kitabı “DURUŞ” yayımlandı. İstanbul, Ankara, İzmir başta olmak üzere, birçok şehirdeki büyük kitapçılarda “DURUŞ” kitabını bulmak mümkün. Kitabın önsözünde Yazarımız Mustafa Tarakçı başlıca şu ifadelerle yer veriyor. “Lider, tarihin seyrini, zamanın akışını bir başka yöne çevirebilen insandır. Mustafa Kemal Atatürk, tüm bunları başararak, toplumunu içinde bulunduğu kısır döngüden çıkarmış, kendisiyle beraber çalışan yakın arkadaşlarının bile akıllarının almadığı cesur adımlar Gazi Mustafa Kemal, büyük bir komutan olduğu kadar aynı zamanda büyük bir devlet adamıdır. Onda liderlik kabiliyeti ve öngörüsü okul yıllarından itibaren vardır. Bir

liderin en önemli özelliği yılmamak, doğru bildiği yoldan ayrılmamaktır. O, imparatorluk döneminde ümmet bilinciyle yaşayan Türk Halkını, millet bilinciyle yaşamaya dönüştürmüştür. Onu kulluktan çıkarıp birey yapmıştır. Yönetimde dini esasları bir tarafa bırakıp aklı ve hukuku hakim kılmış, dinin insanın gönlünde, onun özeli olarak muhafaza edilmesi lazım geldiği bilincini yaymaya çalışmıştır. “Din vardır ve lüzumludur” demiş, ancak yaşarken dinin kölesi olmamıştır. Atatürk, Türk Milletini yücelten en önemli liderlerden biridir. “Diyarbakır’lı, Van’lı, Erzurum’lu, Trabzon’lu, İstanbul’lu, Trakya’lı, Makedonya’lı hep bir ırkın evlatları, hep aynı cevherin damarlarıdır.” diyerek bu topraklarda yaşayan, kökü nereye

dayanırsa dayansın herkesin kardeş olduğunu vurgulayarak, milli birlik ve beraberliğimizin çağdaş temellerini atmıştır. Bu tespitler ışığında; bu çalışma ile; Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün çeşitli durumlar karşısında aldığı tavırları, verdiği cevapları en güvenilir kaynaklara dayanarak bir araya getirmeye çalıştık. Anlatımda karışıklığı meydan vermemek için “Duruş” ile ilgili tespit ettiğimiz anekdot ve olayları, Atatürk’ün “dik duruş” larını; yabancılar karşısında, savaş ve savaş sonrası Devrim Yılları olmak üzere ayrı ayrı safhalarda topladık. Amacımız; öncelikle gençlere ümit durumundaki insanlarımızın, politikacılarımızın da benzer durumlar karşısında benzer duruşlar sergilemesine katkıda bulunmaktır, dedi.

DURUŞ
 Hiperlink Yayınları
 Yazarı: Bahçeşehir Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Mustafa Tarakçı

ACI KAYIBIMIZ

KIVIRCIK ALI
(ALİ ÖZÜTEMİZ)

Izdirabı gül suyuna bandılar

Gülüm seni arar oldum neredesin

Ayrılığı altın tasta sundular

Ölüm seni arar oldum neredesin

Arkadaşım, can dostum,
Halk Müziği’nin unutulmaz efsanesi

KIVIRCIK ALI’yi

kaybetmenin üzüntüsü içerisindeyim.
Halkımızın başı sağolsun.

ARIKBAŞI KÖYÜ DERNEK BAŞKANI

MUSTAFA ÖZKER

KONGRE İLANI

DİVRİĞİ ERİKLİ KÖYÜ
KALKINDIRMA ve DAYANIŞMA DERNEĞİ

Derneğimizin olağan genel kurul toplantısı **13 Şubat 2011** Pazar günü saat 13:00 de İkitelli Keresteciler Sitesi 8.Blok Katlı Bina K: 4 İkitelli /İstanbul adresindeki Demek binasında yapılacaktır. Çoğunluğun sağlanamaması durumunda **20 Şubat 2011** Pazar günü saat 13:00 de aynı adreste Genel Kurul yapılacaktır.
Yönetim Kurulu

İrtibat Tel.: (0533) 452 10 15

GÜNDEM

1. Açılış ve yoklama
2. Divan Teşekkülü
3. Saygı duruşu
4. Yönetim ve denetim kurulu raporlarının okunması ve ibrası
5. Seçimler ve tahmini bütçe
6. Dilek ve Temenniler
7. Kapanış

DİVRİĞİ BİLMECELERİ

1. Alaca karga, bulaca karga,içi dolu kavurga (*Nar*)
2. Anası su, babası taş, yedi aleme baş (*Tuz*)
3. Ben giderim o gider, ardımda tın tın eder(*Gölge*)
4. Bir küçücük fıncık, içi dolu turşucuk (*Limon*)
5. Bir yorganım var, toprağı tutar denizi tutmaz (*Kar*)
6. Biz bizidik biz idik,aşam oldu dizildik, sabah oldu silindik (*Yıldızlar*)
7. Çalı dibinde mum yanar (*Tavşan*)
8. Dağ başında kara papak (*Keçi*)
9. Damdan kestim tahtalık, suya attım ak balık (*Saban*)
10. Eştım eştım kum çıktı,kumdan minare çıktı bildir bi yiten oğlan, bu yıl karşıma çıktı (*Nevruz Çiçeği*)

DİVRİĞİ'DE ZİYARETLER VE DÜŞEKLER

SEYYİT BABA DÜŞEĞİ
(DİYNENECEK)

Erikli-Ziniski yolu üzerindeki tümsek bir kayadır.Kayanın alt tarafından susuz bir dere geçer. Adak yeri köye beş dakika mesafededir. Ziniski Köyü'nde türbesi bulunan Seyyit Baba Ziniski'ye giderken yorgunluğunu gidermek için bu kayaya sırtını vererek bir müddet dinlenmiştir. Kaya Seyyit Baba'dan dolayı kutsallık kazanmıştır. Köylüler gelip geçerken hayvanın sırtında iseler inerek niyaz edip, geçerler biraz uzaklaştıktan sonra hayvanlarına binerlermiş. Şimdilerde yaşlı köylüler Şifa niyetine kayanın dibindeki topraktan alıp şifa niyetine yemektedirler.

Halk İnanışı; Burası çocuk sahibi olmak isteyenlerin, hamile kaldığı halde düşük yapanların sıkça uğradığı yerdir. Düşük yapan kadınlar, bu kayaya satılırlar. Seyyit Baba ocağına mensup ocaklı bir kadın da düşük yapan kadını satın alır.

Kayaya satılma merasimi;

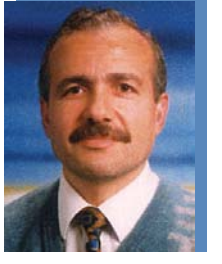
Çocuk sahibi olmak isteyen kadın ve akrabaları Seyyit Baba türbesini ziyaret ederler. Seyyit Baba soyundan gelen ocaklı kadınla birlikte Diynenecek Kayası'na giderler. Ocaklı kadın, çocuk sahibi olmak isteyen kadının boynuna eşarp yada urgan takar.Urganı kadının akrabalarından biri tutar kadını kayanın etrafında üç defa dolaştırır. Dualar ederler. Ocaklı kadın bu merasimi kenardan izliyordur oda dualarla gelir düşük yapan kadının boynundan eşarby alır çıkarır. Düşük yapan kadın çocuklara lokma dağıtır. Ocaklı kadına eşarp ve para verilir. Türbenin giriş kapısına kullanılmamış çivi çakılır, türbenin bir köşesine lokma bırakılır. Doğan çocuk erkek olursa, Seyyit, kız olursa Satı adı verilir.

Kaynak - Kutlu ÖZEN

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Kürtlere Özerklik

Bu günlerde yoğun şekilde tartışılan Özerklik tartışmasına rahmetli Uğur Mumcu nasıl yaklaşım gösteriyordu tekrar okumamızda yarar olacak sanıyorum.Uğur Mumcu'nun konuya ilişkin 1 Mart 1992 yılında Milliyet gazetesinde ki köşesindeki yazısını güncel olması sebebi ile bu köşede yayınlayarak hem onu hemde onun gibi Ocak ayında katledilen Hırant Dink'i anmış olalım.

“Kürt sorunu yıllarca bir yasak çemberi içinde tutuldu. Böyle olduğu için de konu gerçek nedenleri ile ele alınamadı. Kürt sorununun bu kadar karmaşık hale gelmesinin çok sayıdaki nedenlerinden biride devletin yıllardır sürdürdüğü bu yasakçı anlayış değilmidir? Mustafa Kemal, Kurtuluş savaşı yıllarında Kürtlere bir çeşit özerklik verilmesinden yanadır. O günlerde TBMM hükümeti El cezire komutanı Nihat (Anılmış) Paşa'ya şu gizli kararı bildirmişti. 1- Göreceli olarak bütün ülkede geniş çaplı doğrudan doğruya halk tabakalarını ilgilendiren ve etkili biçimde yerel yönetimler kurulmsı iç siyasetimiz gereklerindendir. Kürtlerin oturdukları bölgelerde, hem iç hem dış siyasetimiz bakımından göreceli olarak yerel bir yönetim biçimini uygun görüyoruz.

2- Ulusların kendi kaderlerini kendilerinin belirlemeleri bütün dünyada Kabul edilmiş ilkedir. Bizde bu ilkeyi Kabul etmişizdir. Öngörüreceği üzere, Kürtlerin bu zamana kadar yerel yönetim birimlerini tamamlamış ve başkalarını ve tartışan yandaşlarını bu amaç adına tarafımızdan kazanılmış olması ve oylarını kullandıkları zaman kendi kaderlerine zaten sahip oldukları TBMM yönetiminde yaşamayı istedikleri durumdadır. 3- Kürdistan Kürtlerin Fransızlar ve özellikle Irak sınırında İngilizlere karşı husumetini silahlı çatışmalar ile değiştirilmeyecek ölçülere vardırnak ve yabancılara Kürtler ile uyusmalarına engel olmak, göreceli olarak, yavaş yavaş yerel yönetimler kurarak, bu nedenleri açıklamak ve bu yolla içtenlikle bize bağlılıklarını sağlamak, Kürt liderlerine mülki ve askeri görevler vermek bize bağlılıklarını güçlendirmek gibi ilkeler benimsenmiştir.

Bu belgeyi, TBMM gizli celse zabıtları adlı dört ciltlik kitapta (s.551) bulduk. Mustafa Kemal'in 16/17 Ocak 1922 günü İzmit'te Kürt özerkliği konusundaki konuşması ise şöyledir. Kürt sorunu, bizim, yani Türklerin çıkarları için kesinlikle söz konusu olmaz. Çünkü bizim ulusal sınırlarımız içerisine Kürt öğeleri öylesine yerleşmiştirki, pek sınırlı yerlerde yoğun olarak yaşarlar. Bundenle başlı başına bir Kürtlük düşünmekten çok, Anayasamız gereğince zaten bir çeşit özerklik oluşacaktır. O halde hangi bölgenin halkı Kürt ise onlar kendilerini özerk olarak yöneteceklerdir. Bundan başka, Türkiye halkı söz konusu olurken onlarıda beraber ifade etmek gerekir. İfade olunmadıkları zaman bundan kendileri sorun çıkarırlar. Şimdi TBMM hem Türklerin hem Kürtlerin yetkili temsilcilerinden oluşmuştur. Ve bu iki öge, bütün çıkarını ve bütün yazgısını birleştirmiştir. Ve onlar bilirlerki bu ortak bir şeydir. Ayrı bir sınır çizmek doğru olmaz. 1921 Anayasası'nın 21. maddesi ve yerel yönetimlerin özerk olmalarını öngörmekteydi. Gerçi bu özerklik üniter devlet dışında ayrı bir çözüm getirmiyordu. Ancak yinede Kürtler bu günden daha demokratik bir model getirmişti”. Bundan 19 yıl önce Uğur Mumcu Kürt sorununda çözümün yerel özerklikte olduğu tespitini yaparken, 19 yıl sonra devlet hala yerinde sayıyor.

KÖY
DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlıyacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlayalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlayalım.

FIKRA

YARISINA PAMUK EKTİN

Hoca bir gün acemi berbere traş oluyormuş. Berber usturayı her vuruşta Hoca'nın yüzünü kesmiş, kestikçe yaralara pamuk yapıştırmış. Bir ara Hoca, gitmek için kavuğuna uzanmış. Berber:
- Efendi, demiş, daha traşın yarısındayız. Hoca dayanamamış:
-Be adam, demiş, yüzümün yarısına pamuk ektin. Birak, öteki yarısına da ben keten ekeyim!

ÇALACAK ŞEY BULSUN DA...

Bir gün hoca'nın evine hırsız girmiş. Karısı tıktırtıyı işitip Hoca'yı uyandırmış:
- Efendi eve hırsız girdi. Git bak!
Hoca aldırış etmemiş:
-Bekle hele, demiş, çalacak bir şey bulsunda, elinden alması kolay!

FIKRA

SÖYLEDİĞİNE SÖYLEYECEĞİNE...

Komşularından biri Hoca'nın kuzusunu çalıp, kesip yemiş.Hoca bu işi yapanı öğrenmiş. O da onun keçisini aşımış, kesip büryan yapmış, çoluk çocuğuyla yemiş.

Keçinin sahibi yas tutmaya, her gittiği yerde keçisini övmeye başlamış. Bir gün de Hoca'ya konuk olduklarında:

- İki arşın tüyü vardı...Gerdanı üç karıştı...Başı şöyleydi, Gözleri böyleydi... diye atıp tutmaya başlamış.
Hoca dayanamamış:

- Şimdi gidip alt kattan şu uyuz keçinin postunu getiririm, demiş. O zaman söylediğine söyleyeceğine pişman olursun!

Divriği'de kullanılan

iyi dilekler

Allah analı babalı etsin
Allah beterinden saklasın
Başa kadar mesut olun
Birin bin ola
Cümle geçmişlerinin canına değsin
Darısı başına
Eviniz kutlu, ağzınız tatlı olsun
Günün gününden âlâ olsun
Gecen rahat ola
Hızır yoldaşın ola
Kesen dolu olsun
Ölünün canına değsin
Sebep senden, inayet Allah'tan
Toprak diye avuçladığın altın ola
Uğurlu kademli ola
Yüzün ağ (ak) olsun

Ata Sözleri

Abdal düğünden, çocuk oyundan usanmaz
Adamına göre şaplağını vurur
Bütünü bölme,yarımı yeme
ye Alahı'nı seversen ye.
Bir ağzı var kırk sakızı var
Can cümleden azizdir
Çok taş kaldıran ya çıyana uğrar, ya yılan
Delilik de parayla pulla değil ya
Dertsiz baş, yarasız ağaç olmaz
Edep eline,beline,diline sahip olmaktır
El atına binen birgün yaya kalır
Güzele gölgesi bile düşmandır
Herkes eleğini uzanabildiği yere asar
İşin kolayını temble sormalı
Kılıç keser kol öğrenür
Mahkeme kadiya mülk değil
Nasıl hamur, öyle ekmek
Otu çek köküne bak
Öküzü öldü, kağnısı sındı
Rahat koyun yerinden oynamaz
Saç sefadan, tırnak sefadan uzar

Kelimeler

Alayı: Hepsî,tümü
Bişgel: Çabuk pişen yiyecek
Cıynak: Tırnak,kuş için
Çıldırık: Hafiften, az yakılan ateş
Depme: Yünden dokunmuş büyük un çuvalı
Ezertere: Anason
Fer: Kuvvet, derman
Gicişmek: Kaşınmak
Helki: Su kovası
İskemle: Sandalye
Kavramak: El ile ekin yolmak
Miyane: Helva yapmak için şekerin katılacak hale gelmesi
Nalet: Lanet
ÖdleK: Korkak
Pelver Salça
Şeyip: Başiboş
Şeremet: Eline çabuk
Tevür: Tavır
Yavan: Yağsız, tatsız, tuzsuz

Yöresel yiyecek

Ballı yumurta

Hazırlanışı :

Tereyağı tavada ısıtılır. Kişi sayısına göre yumurtalar kırılır ve tavaya dikkatlice boşaltılır. İki yüzü çevrilerek nar gibi kızartılır. Üzerine koyuca hazırlanmış şerbet ya da bal dökülür. Sıcak sıcak ikram edilir.

Köy Kayganası

Hazırlanışı :

Su içine tuz atılarak hamur yoğurulur.Küçük küçük yumak alınır tabak büyüklüğünde açılır sac üzerinde iki yüzü pişirilir istifleir. Yumurta çırpılır ve pişirilmiş olan bu ekmekler batırılarak, tavada tereyağında kızartılır.

(Duruköy/ Arege)

Divriği'de Yemek Kültürü

Müjgan Üçer- Fatma Pekşen

Yöresel Şiir

SİNCAN

Büyük küçük yazı, şurda şekiller, Kimler göçtü, kimler geldi, gittiler, Ararsan bulursun orada izler, Hayalin düşüme katabilseydin.

Sanki gece, gündüz gezer tarlada, Çift, ekin, sap derken döven harmanda, Keçi, koyun, kuzu, çoban merada Zamanı geriye alabilseydim.

Asla görülmedi gidenler döner Kanıt mı arasın işte örenler, Ümit orda, sevgi, saygı bilenler Arayıp halini sorabilseydin

Hüseyin İlhan'ın söylemi bitti, Ayrıldı komşular her yöne gitti, Dediler gelecek! Biraz gecikti, Gecikmem yavrumu bulabilseydim.

Hüseyin İLHAN (Sincan Köyü'nden)

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Divriği'nin bir köyü-Berilyum'un imi 2) Er den başgedikliye kadar olan asker - Bulmaya çalışmak 3) Yılan - İstanbul'da bir semt 4) Ayak direme - Mililitre'nin imi 5) İstanbul'da kulesiyle ünlü bir semt-Bir nota 6) Bir kıta - Azeri çalgısı 7) Bağlama da kalın tel - Kesici bir alet 8) Denizde gece ışık vurmaları sonucu oluşan parlıltı - İşaret sıfatı 9) Haayati sıvı - Bakma, bakış 10) Beyaz - Bir ay adı 11) Elinden iş gelmez, beceriksiz- Işık, nur

Yukarıdan Aşağıya 1) Divriğili ünlü simalardan Nuri - Adale 2) Asya'da bir devlet - Elbisede bir bölüm 3) Divriği'nin bir köyü 4) Metrenin imi - Tarama aracı - Bir nota 5) Gemi barınağı 6) Yırtıcı bir kuş - Müsabaka- 7) Fasıla - Destek amaçlı veya ayak olarak kullanılan demir, tahta parçası - 8) Bir tür işlemeli eşarp - En üst sınır 9) Büyükbaş hayvan -Türk malı imi, Demir yolu 10) Bahçe, asmalık- Emek karşılığı alınan ücret - Mısır'da bir tanrı 11) İleri gelenekler - Ustanın imi

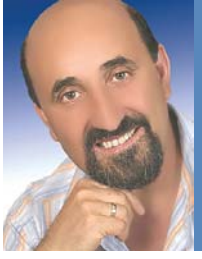
Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Cemal Şener 2) Emek - Ama- Tc 3) Malatya - İle 4) Aya - Re - İs 5) Lena-Tabaka 6) Ela - Ni-Al 7) Est - At-Kloş 8) Ne - Em-İse 9) Ela - Ars 10) Rafadan- Ate 11) Cemal Şener
Yukarıdan Aşağıya 1) Cemal Şener 2) Emaye - Se-Ac 3) Melamet-Efe 4) Aka-Az - İlam 5) Tr - Aa-Ada 6) Şayet - Te-Al 7) Ema - An- Maşş 8) Na -İbik 9) İsa-Lisan 10) Rtl -Kaos-Te 11) Cemal Şener

*ATANER YILDIRIM

ataneryildirim@windowsslive.com

Ruh Sağlığı ve Stres

Yeni umutlarla yeni bir yıla girdik. 2011 yılı kutlu ve mutlu olsun. Sağlığı olanın umudu, umudu olanın her şeyi vardır. Stres ve depresyon, kişisel gelişim ve sağlığımız önündeki en önemli bir faktördür. Uzmanlar depresyonun önümüzdeki 20 yılda hastalıklar içinde birinci sırayı alacağını söylemektedir. Freud'a ruh sağlığı nedir? Diye sormuşlar. 'Ruh sağlığı, derinliğini kavrayarak çalışmak ve üretmektir.' Diye yanıt vermiş. Görülüyor ki, yaşadığımız çağın ağır ve stresli koşulları ruh ve beden sağlığımıza zarar veriyor. Ailevi sorunlar,geçim sıkıntıları,deprem, yaşanan travmalar,sorunlu evlilikler, bazı hastalıkların verdiği psikolojik sorunlar nedeniyle bozulan ruh sağlığı, toplum sağlığını tehdit etmektedir.Toplumumuzdaki ruh sağlığı bozuk insanların sayısı hızla çoğalmaktadır. Depresyon, stresin sürekli ve kronik halidir. Depresyon; bireyin bedensel, ruhsal ve fiziksel olarak yaşadığı çökkünlüktür. Yaşamdan zevk almama durumudur. Depresyonun belirtileri; uykusuzluk,bıkkınlık, keyifsizlik, kendini küçük görmek, üzüntü, iştahsızlık, cinsel isteksizlik, iştahının artması ya da azalmasıdır. Sürekli ölümü düşünme, intihar eğilimi, alkol ve uyuşturucu kullanma vs.dir.

Manik depresif kişiler, aşırı para harcar.Sık sık arkadaş değiştirir ve farklı tellerden çalarlar. Ağır bir depresyon geçirir. Ani olarak depresif duruma girerler. Depresyonun türleri: Maskeli depresyon, A tipidir. Anlaşılması zordur. Majör Depresyon, ağır depresyondur. Kişi yaşayan ölü gibidir. Yaşamla bağlarını koparmıştır. Doğum sonrası depresyon, Melankolik depresyon, kararsızdırlar ve her şeye tersten bakarlar.Manik depresyon, iki uçlu mizaç bozukluğudur. Aşırı heyecan, canlılık ve coşku sözkonusudur. Mevsimsel depresyon, bu hastalara solaryum önerilir. Hafif ve sürekli depresyon ise hafif melenkoliktir, uyum bozukluğu sözkonusudur. Adaptasyon sorunu yaşar ve ani kayıplar yaşanır.

Kadınlarda depresyon riski erkeklerle göre daha yüksektir.Depresyon tedavi edilebilen bir sorundur.Tedavisinde farklı yöntemler vardır.Psikoterapi ve ilaç başta gelmektedir. Tedavi 3 ayla 2 yıl arasında bir süreyi kapsar. Ağır depresyon olarak bilinen majör depresyon intihar riski vardır. Mutlaka ilaç kullanmalıdır.Buna da psikiyatristler karar verir. Romatizmal ve kas-kemik hastaların % 75 psikolojiktir. Yani psiko-somatiktir.Bu nedenle stresin insan bedeni ve fiziksel hastalıklarla yakından ilişkisi vardır. Depresyonun bize verdiği mesaj: 'YETER BEN BU YÜKÜ TAŞIYAMIYORUM.' Mesajıdır. Bizi üzen başımıza gelen olaylar değil, o olaylarla ilgili düşüncelerdir.Bu nedenle pozitif düşünmeliyiz.Ne diyor Mevlana?

**Kardeşim, sen düşünceden ibaretsin
Geriye kalan et ve kemiksin
Gül düşünürsün, gülüstan olursun
Diken düşünür,dikenlik olursun**

Biz de, mutlu ve gülüstan olmak için 'gül' düşünmeliyiz.Yani olumlu düşünmeliyiz. Parmağımıza giren bir kıymık, kalbimize saplanan bir ok değildir.Depresyonla başa çıkmak için yaşamın içinde yer almamız.Bir amacımız olmalı.Farklı hobiler ve uğraşlar edinmeliyiz.Sosyal, gönüllü faaliyetlerde bulunmalıyız. Ancak bu şekilde stres ve depresyonla baş edebilir ve ruh sağlığımızı geleştirebiliriz. Ne diyor Ömer Hayyam?

**Ey kör, bu gökyüzü, bu denizler boştur boş
Bırak onu bunu da,şu gönlünü hoş tut hoş
Her gün kurulup dağılan şu evrende
Alacağın bir nefestir o da boştur boş**

Stressiz ve depresyonsuz , mutlu günler diliyorum.Sevgilerimle..... **Kişisel Gelişim Uzmanı/Yazar**

baştarafı 3'üncü sayfada:

Olayların en yakın tanığı Hristiyan Papaz Bar Hebracus'a göre bu, "Arapların dinine karşı fena bir aykırılık hareketi" idi. Hebracus, isyanı dini temele dayandırıyor. Kilise tarafından çok önemli görevlere getirilmiş bir Süryani din adamı olan Bar Hebracus, kendi tespiti ile "Arap dinine" karşı yapılmış bu başkaldırıyı bir "fitne", katılanları da "sapık adamlar" olarak niteliyor.

O dönemde aynı coğrafyada birbirini ile amansız bir çatışma içinde bulunan Hristiyanlar ve Müslümanlar, nasıl olmuş da Babai Hareketi'ne karşı uyum içinde aynı nefret duyguları içinde olmuşlardı .Bu hiç sorgulanmadı. Baba İlyas'ı pusuya düşürüp boğanlar, Doğu Roma asilzadeleri oldu. Malya'daki savaşın merkezinde Frank (Doğu Roma) askerleri vardı. Selçuklular savaşı, donanımlı Frank askerleri ile kazandılar.

Müslümanlar ve Hristiyanlar arasında, ardı arkası gelmeyen Haçlı Seferleri ile Anadolu'da ve Ortadoğu'da kıyasıya savaşların yaşandığı bir çağdı. Hristiyanlar, Selçuklulardan daha fazla öfke duydukları bu "sapık adamlara" karşı Müslümanları kıskırttılar ve onların safında yer aldılar. Sultan II. Keyhüsrev'in tahtını, Hristiyanların Babailer'e karşı nefreti kurtardı.

Selçuklu Sultanı II. Keyhüsrev'in Katolik Kilisesi'nin kışkırtması ile Alevilere saldırdığının ve bu saldıırının o yıllarda Avrupa'daki Divriği kökenli Hristiyan muhalefetine amansız düşmanı olan Fransa Krallığı ile esgüdüm içinde yapıldığının açık kanıtlarından biri de Selçuklu Sultanı'nın 5 Ağustos 1243 tarihli mektubudur.

Selçuklu Sultanı'nın Latin bir prensesle evlenebilmek için İstanbul'daki Latin Başkomutan aracılığıyla Fransa Kralı'na gönderdiği mektup, Katolik Kilisesi ile Selçuklu'nun aralarındaki gizli ve kirli ittifakın açık belgesidir. "İttifak yapabilmemizin şartı Latin İmparatoru'nun kardeşi Prenses Elizabeth'in kızıyla evlenmemdir. Prenses, Konya'da kendi dininde tam bir hürriyete sahip olacak, sarayda kendisine bir ibadethane tahsis edilecektir. Zaten benim annem de (Mahperi Hatun) Hristiyan olup, babamın sağlığında sarayda din ve ibadet serbestisine

sahip olarak yaşadı. Ayrıca bu evlilik gerçekleştiği takdirde Selçuklu topraklarında yaşamakta olan Hristiyanların Roma Kilisesi'ne bağlanmasını sağlayacağım..."

Babai Hareketi'nin yakasına yapışmış en büyük talihsizlik, onun şimdiye kadar Aleviliğin geçmişini

bulandırmada ve Alevi tarihini tahrif etmede altyapı olarak kullanılmış olmasıdır. Günümüz araştırmacılarına göre bu isyan(!) Anadolu Aleviliğinin tarihsel altyapısını ve başlangıcını oluşturmuştur. Günümüzde ortalıkta dolayan tüm Alevilik söylemleri bu tespit üzerine inşa edilmiştir. Aleviliğin öncesi yoktur. 1240 yılındaki Babai İsyanı(!) ile başlamıştır. Aleviliği başlatanlar yerleşik düzene ve uygarlığa düşman, talana ve yıkıma programlanmış baldırı çıplak köylüler ve onların önderleri sapkın şeyhlerdir.

Olaylar sırasında Sultan II. Keyhüsrev kendini ancak parayla tutulmuş askerlerle koruyabilirdi. Bütün Anadolu platosu, pirlarını korumak, erkânlarına sahip çıkmak üzere birdenbire gönüllü bir ordu haline gelip Amasya'ya aktı. Bu, o dönemde Anadolu'da Alevi ocaklarının üst düzey kurumsallaşma içinde olduklarının bir kanıtıdır. Alevi ocaklarına bağlı talipler, yol terbiyesi ve erkân hiyerarşisi içinde, iletişim olanaklarının çok sınırlı olduğu bir çağda, kolayca organize olabilmişlerdi.

Babai Hareketi'nin ortaya çıkışı ve gelişimi o devirde Anadolu'da oturmuş ve iyi işleyen bir Alevi

ocak sisteminin varlığının açık bir kanıtıdır. Malya bozgunundan sonra Baba İlyas'ın halifelerinden hayatta kalanlar, yeniden Anadolu'nun kuş uçmaz,

Babai Hareketi ve Evlad-ı Resûl Masalı

erdcinar@yahoo.com

*ERDOĞAN ÇINAR

kervan geçmez yüksekliklerine, en ücra köşelerine ve şehirlerin gizliliklerine çekildiler. Uzun sürmeyen bir suskunluk ve yaralarını sarma döneminden sonra, kendi adlarıyla anılan Alevi ocaklarını kurdular. Onlar halk arasında yaygın olarak Baba Resûl adıyla bilinen Baba İlyas'tan el almışlardı. Baba Resûl'un halifeleri, Alevi toplulukları arasında büyük kabul ve itibar gördüler. Alevilik, Baba Resûl'un Hakk'a yürümesinden sonra onun adı altında, onun halifelerinin etrafında yeniden toparlandı.

On üçüncü yüzyılda Orta Anadolu'da yeniden yeşeren Alevi ocaklarının ruhani önderleri olan dedeler kendilerini "Evlad-ı Resûl" olarak tanımladılar. Halk da onları böyle anıyordu. 'Resûl', gönderilen adam, peygamber demektir. Alevi ocakzade dedeler, on altıncı yüzyıldan başlayarak kendilerini bunaltan yoğun Osmanlı baskısı karşısında, korunabilmek, dokunulmazlık ve saygınlıklarını devam ettirebilmek için dışarıya karşı bir aldatmaca içine girdiler. "Evlad-ı Resûl" olmak onlara bir fırsat yarattı. Onlar 'Evlad-ı Resûl' olduklarını yani peygamber soyundan geldiklerini, Hz. Muhammed'in torunları olduklarını

etmeye başladılar. "Evlad-ı Resûl" nitelemesi içindeki Baba Resûl, Hz. Muhammed ile yer değiştirdi. Alevi ocakzade dedeler bununla da kalmadılar, bu iddialarında inandırıcı olabilmek için kendi soylarını Hz. Muhammed'e (on iki imamlara) bağlayan uydurma şecereler hazırlattılar. Üç-beş kuşak sonra yoğun Osmanlı baskısı ve ağır Şii propagandası altında Alevi dedeler, büyük babalarının söyledikleri yalanlara inanır oldular. Kolluk kuvvetlerini yanıltmak için hazırlanan şecereler de muteber ve kutsal belgeler olarak, Alevi ocaklarının başköşelerinde yerlerini aldılar. Böylece oldukları gibi görünme haklarından mahrum kalan Aleviler için göründükleri gibi olma yolu açılmış, takıyye ile asılın birbirlerine karışma süreci başlamış oldu.

Son yıllarda ortaya çıkan kimi araştırmacılar da bu türden şecereleri doğru kabul ederek Aleviliğin ruhban sınıfının Arap soylu olduğunu iddia eder oldular. Gerçeklerin çok ötesinde, akademik disiplinlerden uzak, bilimsellikten yoksun bu yanlış ve yanlış tezler Alevilik için ayrı bir talihsizliktir.

*Tarihçi- Yazar

TEŞEKKÜR İLANI

BABAM HAYDAR ÖZKER'İN VEFATI NEDENİYLE ACIMIZI PAYLAŞAN bütün dostlarıma, saygı değer köy halkımıza, çok değerli Divriği Köy Dernek Başkanlarımıza, çevre köylerden arkadaşlarıma, dostlarıma, Bakırköy Belediye Başkanı Yardımcısı Gülten Tozanlı'ya, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'e, Divriği CHP İlçe Başkanı Hüsamettin Kırkayak'a, İl Genel Meclis Üyesi Haydar Kaplan'a, Divriği DKD Eski Başkanı Ali Gençdal'a, Divriği Dershanesi Yön. Yur. Başkanı Gazi Orhan Türkyılmaz'a, Yusuf Güldalı'ya, Habib Çakmak'a adını sayamadığım Divriği'den köye kadar gelen bütün doslarıma, Divriği Gazetesi'ne, Yeşil Divriği Gazetesi'ne, Yurtiçi ve Yurtdışın'dan telefonla arayıp acımızı paylaşan dostlarımıza, Çakmakdüzü, Çayören, Karşıkonak, Beyköy ve Bayırlı, köylerinin halkına, yerel gazetelerde ilan verip BAŞSAĞLIĞI dileyen dostlarıma acımızı paylaşan bütün akrabalarımıza yürekten teşekkür eder sevgi ve saygılarımı sunarım.

**Arıkbaşı Köyü Dernek Başkanı
MUSTAFA ÖZKER**

Ataner Yıldırım
Dersimiz: Kişisel Gelişim

1. Anlamli Bir Yaşam İçin Mutluluk
2. Sevgi Bir Seçimdir
3. Etkili İletişim ve Beden Dili
4. İlke Merkezli Liderlik
5. Etkili Zaman Yönetimi
6. Stres Yönetimi ve Mutluluk
7. Duygusal Zeka
8. Anababa - Çocuk İletişimi
9. Sınav Sürecinde Anababa olmak
10. Ekip Ruh ve Biz Bilinci (Biz Paradigması)
11. Başarı ve Motivasyon
12. Eğitimde Paradigma Değişimi Yapmak

Ataner Yıldırım'ın yazmış olduğu kitaplardan bazıları: Mutluluk Okulu, Sevgiye Yolculuk, Başarı Nerede, Dersimiz: Kişisel Gelişim, İlkel İnsan, İletişim Eğitimi ve İngilizce Öğrenmek İsteyenler İçin, NLP ile PRATİK İNGİLİZCE. Bu kitaplar İnternette ve D&R' lardan edinebilirsiniz....

İletişim: www.yildirimdilakademiya.com
ataneryildirim@windowsslive.com
0532 336 16 97 - 0212 589 05 45

* SADIK ÇELİK

sadik.celik@keyveni.com.tr

2010 ve Kaybettiklerimiz

Balyoz planı, tam gün yasası, TEKEK işçileri, eylemsizlik, düşen uçaklar, madenler, grizu patlamaları, HES'ler, depremler, Mavi Marmara, CHP, Kılıçdaroğlu, referandum, "eve"ler, "hayır"lar, anayasa değişiklikleri, kurbanlık hayvan ithalatı, Taksim'de patlayan canlı bomba, Wikileaks, yanan Haydarpaşa Garı, kamulaşan Madımak Otel, yumurtalar, demokratik özerklik ve elbette tüm bunların yanında bazen de bizi tebessüm ettiren başarılar, sevinçler... Hepsi üzerinde yaşadığımız dinamik toprakların 2010 eseri idi. Senelik gündemden öne çıkan başlıklar...

2010 yılı, bu başlıklar üzerine ara sıra konuşup yazarak ve daha da önemlisi bilfiil düşünerek geçti. (Ne de olsa ölümsüz olarak bildiğimiz tek şey düşüncelerimizdir). Bu olaylarla yatıp kalktık; heyecanlandık; sinirlendik; güldük; ağladık. Biraz da kaybettiklerimiz için ağladık, şaşırık; kimi zaman adaletin, kimi zaman da ilahi adaletin kılıcına teşekkür ettik içten içe. Yaptıkları işlerle, duruşlarıyla, başarılarıyla, başarısızlıklarıyla, kararlılıklarıyla, toplum vicdanını sızlatan yanlış kararlarıyla ya da sadece varlıklarıyla Türk toplumu içinde görünür, bizlerin içinde ise aydınlık ya da karanlık birer yer edinmiş olan; aramızdan ayrışları da sürdürdükleri hayatlar gibi ses getiren insanlar için.

Gelecek seneden beklediklerimiz, hayallerimiz, umutlarımız bir yana, geride bıraktığımız seneyi hemen toprağın altına gömmek gerekir. 2010 yılında bu ülke semalarından bir şekilde kayan insanları unutturmak boynumuzun borcudur. İşte 2010'da Kaybettiklerimiz.

OCAK: Oyuncu İhsan Devrim, sinema yönetmeni Kenan Erbaş, ressam Ömer Uluç ve ilk kadın öğretmenlerimizden 95 yaşındaki Refet Angın İstanbul'da vefat etti. "Dünyanın her tarafında öğretmenler, insan topluluğunun en fedakâr ve muhterem unsurlarıdır".

ŞUBAT: Türk aydını, yazar, senatör, İlhan Arsel, spor yazarı Ahmet Vardar, ilk YÖK başkanı İhsan Doğramacı, Türk siyasetçi Ahmet Cevdet Karşlı.

MART: Çizginin ustası, karikatürist Turhan Selçuk, spor adamı Özhan Canaydın, yönetmen Yılmaz Duru.

NİSAN: Siyaset adamı Hüseyin Kalkan, Moğollar grubunun davulcusu Engin Yörükoğlu ile 12 Mart askeri darbesinin yargıcı... (Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan için kalem kıran), nefes borusuna yemek kaçması sonucu dramatik bir şekilde boğularak hayatını kaybeden Ali Elverdi'yi de saymadan geçemeyeceğiz.

MAYIS: Türk dilbilimci Doğan Naci Aksan, araştırmacı Erhan Göksel ile Mavi Marmara'ya düzenlenen hain saldırıda hayatını kaybeden 9 vatandaşımız.

HAZİRAN: Türk bürokrat Mustafa Gönül, besteci Okan Demirş, gazeteci, yazar ve bilge: İLHAN SELÇUK. Bizi izlediği Penceresi'ne doğru, kendisine armağan edilen Furuğ'un dizeleriyle seslenelim ona bir defa daha; "Ben gecenin sonsuzluğundan sesleniyorum, gelirken benim evime ey sevgilim bir lamba getir bana. Ve küçük bir pencere, seyredelim oradan kalabalığın mutlu sokağını."

TEMMUZ: Türk tiyatro sanatçısı Samiye Hün, sanatçı, köşe yazarı Semli Andak, Türk müzikolog Edip Günay.

AĞUSTOS: Türk siyaset adamları Mehmet Yüceler ve Hasan Cemal Polat.

EYLÜL: Eski Dışişleri Bakanı, diplomat Osman Olcay, oyuncu, yazar, yönetmen Beklan Algan, oyuncu Ecder Akışık. "Bir millet sanattan ve sanatkârdan mahrumsa, tam bir hayata sahip olamaz." EKİM: Başbakan Özal ile arasındaki "görüş farklılıkları" nedeniyle istifasını vererek yakın tarihin kayıt altına alınan isimleri arasında kendisine önemli bir yer bulan asker Necdet Öztörün, bilim adamı, yazar Tarık Minkari, yazar, çevirmen, hukuk adamı Şiar Yalçın, doğru bildiğini söylemekten çekinmeyen Deniz Som.

KASIM: Siyaset adamı Mehmet Gülceğin, siyaset adamı Mustafa Kuş, oyuncu Onur Bayraktar.

"Biz dünyadan gider olduk kalanlara selam olsun Bizim için hayır dua kılanlara selam olsun."

ARALIK: Tiyatro yönetmeni ve oyuncusu Deniz Uyguner, Türk Musikisi'nin önemli isimlerinden Mustafa Sevilen, Türk Halk Müziği sanatçısı Abdurrahman Kızılay.

"Madem ki ölümün önüne geçilemez, ne zaman gelirse gelsin. Sokrates'a; 'Otuz zalimler seni öldüre mahkûm ettiler' denildiği zaman: 'Tabiat da onları!' demiş."

Kaynak : yoruml.net Bütün dertlerin bittiği yere gideceğiz diye dertlenmek ne budalalık! Montaigne'in bu sözlerine katılmamak elde değil; ölümler birlikte gelen adaletle, onun yeryüzündeki tüm eşitsizlikleri silme gücüne olduğu gibi...

Ya da Karacaoğlan'a: "Yürü bre yalan dünya, sana konan göçer bir gün. İnsan bir ekine misal, seni eken biçer bir gün".

2011 yılının bu ilk gününü huzur içinde geçirmeniz ve tüm senenin aynı huzuru size getirmesi dileğiyle.

*Keyveni Catering Yönetim Kurulu Başkanı Cumhuriyet Gazetesi Köşe Yazarı

İstanbul Divriği Kültür Derneği Olağan Genel Kurul sürecine girdi. Seçimlerde oy kullanacak üye listeleri askıya çıkarıldı. Mecidiyeköy (Katlı Otopark) Kültür Merkezi'nde 30 Ocak tarihinde yapılacak kongrede Cafer Çelik ve Ali Durmuş'un hazırladıkları listeler yarışacak. Divriği Gazetesi her iki adaya röportaj önerisi götürdü. Bu öneriyi Ali Durmuş kabul etmedi. Cafer Çelik ise röportaj önerimizi kabul etti. Cafer Çelik ile Divriği Kültür Derneği'nin geçmişten günümüze geçirdiği evreleri, neden aday olduğunu ve programını konuştuk.

Karnelerine Divriğililer not verecek

DKD Kuruluşu itibariyle tanımlanırsa bugünkü DKD'yi anlatmış sayılmayız. 1978 yılında başlayan değişim bugünkü DKD'yi esas olarak anlatır. Nedir bu 1978 yılındaki esaslar. Sol sosyalist, demokratik damardır. Bizim bugün savunmuş olduğumuz değerler yani. Ayrıca dünya hızla değişirken DKD gibi derneklerin koşulları iyi analiz ederek 30 yıl önce ne dediyse bugün de onu diyerek bir tanım yapmak eksik kalır. Bırakın 30 yıl önceyi 2 yıl önceki tahlillerimiz bile bugün geçersiz hale gelebiliyor. Sizin anlayacağınız referanslarımıza bağlı kalarak dönemi ve koşulları iyi analiz edip bugünün gerekçeleriyle derneği daha güçlü kılabiliriz. Örneğin 4 yıl önce HES denen bir mesele yoktu. Ama bugün var. Ayrıca bugün HES'lere karşı en amansız mücadeleyi yöre dernekleri veriyor. En güzel festivalleri yerel dernekler yapıyor. Dün bunlar yoktu. Yani bugünün demokratik ve adil ihtiyaçları önümüze vahi gibi inmeyecek. O ihtiyaçları biz bulup çıkaracağız.

» Divriği Kültür Derneği'ni nasıl anlamak gerekir?

Aslında Divriği Kültür Derneği'nin (DKD) anlaşılmaz bir tarafı yok. Ama herkesin DKD'yi bildiğini zannetmemiz de doğru değil elbette. DKD Kuruluşu itibariyle tanımlanırsa bugünkü DKD'yi anlatmış sayılmayız. 1978 yılında başlayan değişim bugünkü DKD'yi esas olarak anlatır. Nedir bu 1978 yılındaki esaslar. Sol sosyalist, demokratik damardır. Bizim bugün savunmuş olduğumuz değerler yani. Ayrıca dünya hızla değişirken DKD gibi derneklerin koşulları iyi analiz ederek 30 yıl önce ne dediyse bugün de onu diyerek bir tanım yapmak eksik kalır. Bırakın 30 yıl önceyi 2 yıl önceki tahlillerimiz bile bugün geçersiz hale gelebiliyor. Sizin anlayacağınız referanslarımıza bağlı kalarak dönemi ve koşulları iyi analiz edip bugünün gerekçeleriyle derneği daha güçlü kılabiliriz. Örneğin 4 yıl önce HES denen bir mesele yoktu. Ama bugün var. Ayrıca bugün HES'lere karşı en amansız mücadeleyi yöre dernekleri veriyor. En güzel festivalleri yerel dernekler yapıyor. Dün bunlar yoktu. Yani bugünün demokratik ve adil ihtiyaçları önümüze vahi gibi inmeyecek. O ihtiyaçları biz bulup çıkaracağız.

» Neden adaysınız?

Geçmişin bize bıraktığı mirasıyla, bugünkü yeni süreci birleştirmek için adayım. Yeni mücadele biçimleriyle yüzleşerek, DKD'yi daha güçlü bir dernek haline getirmek için adayım. Eski şeyleri tekrarlamak bize fazla birşey kazandırmıyor. O söylediğimiz esaslara bağlı hayatlar inşa etmeliyiz. Söylemek ve konuşmak yerine iş yapmak üzerinden bir sorumluluk geliştirmeliyiz. Yeni şeyler söylemek her zaman sıkıntılı bir alandır. Alışkanlıklarımızı değiştirmek sanıldığı gibi kolay değildir. En kötü iş bile, en iyi konuşmadan daha efaldır. İş yapmak için adayım, yeni süreci anlamaya hizmet etmek için adayım. Benim aday olmam yeni söylenmiş bir söz gibi algılanıyor. 2009 yılında DKD yönetiminde görevi bıraktığımız zaman bir dönem sonra aday olacağımı zaten söylemiştim. Dolayısıyla bugüne kadar yapmamıştım. 2 sene önce adaylığımı açıkladım. DKD üyeleriyle, tabanıyla zaten sıkı ilişkiler içerisindeyiz. Ben biraz da onların bana verdiği sorumluluk ve yetkiyi kullanıyorum adaylığımı açıklarken. Biz bir ekibiz. Bu ekip sadece 11 kişilik yönetim kurulu üyeleri olarak adlandırılmaz. Bu ekip DKD'nin demokrasi mücadelesinde sınanmış, emek vermiş kişilerdir. DKD'nin mücadele hattını, müktesabatını biliyoruz. Buna bağlı kalarak, yeni dönemin bize dayattığı sorumlulukla çalışacağız. Ayrıca bu demokratik yarışda her Divriğilinin aday olma özgürlüğünün olduğunu da unutmamak gerekir. Bugüne kadar DKD'yi yöneticilik yapmış, başkanlık yapmış her arkadaşımıza emeklerinden dolayı teşekkür ederim. Hiçbir arkadaşımızın bilerek veya bilmeyerek DKD'ye kötü davranacakları kanatında değilim.

CAFER ÇELİK

Herkes DKD'ye emek vermek için, kurumu büyütmek ve güçlendirmek için çalışmıştır. Bunun hakkını teslim etmek gerekir. Geçmişte yapılanları hiçe saymıyoruz. Biz daha fazla çalışmak için DKD'yi daha toplumsal yapmak için adayız. Genel Kurulda çalışma raporumuzu, programımızı göreceksiniz. Yapacaklarımızı orada anlatacağız. » **Kaç yıldır DKD içerisindesiniz?** 1989 yılında Divriği'deki DKD ile tanıştım. Gidip geldim. 1992 yılında ise İstanbul DKD'ye geldim. Bir zaman sonra da Dernek yönetiminde, Rıza Gürnlü'nün başkanlığı döneminde genel sekreterlik görevinde bulundum. » **Mevcut yönetim Genel Kurul sürecini nasıl götürüyor? gidişattan memnunsunuz?** DKD'nin alışılmış bir kuralı var. O da şu? Genel Kurula giderken, iki ay önceden, üyelerle, önceki başkanlarla ve yöneticilerle fikri müzakereler yapar. Derneğin geçmişini ve geleceğini tartışır. Yeni süreçler ve mücadele başlıkları öne sürülür. HES'ler konusu da böyle. Divriği'de 17 HES projesi var. Bugün Fırtına Vadisi'nde, Munzur Vadisi'nde, Loç Vadisi'nde, Yuvarlakçay'da HES'lere karşı mücadele eden dernekler yöre dernekleridir. DKD Divriği'deki HES'lere karşı bir irade geliştirmeliydi. » **Diğer Divriği Kültür Dernekleri**

Toplantılarda taban ilişkilerini, katılımı öne sürdüğümüzde makul cevaplar alamıyoruz. Bu konular konuşulurken sıkıntılı anlar ortaya çıkıyor. Ben de kongre sürecinde yönümü köy derneklerine ve Divriğililere dönerek genel kurul çalışmalarını birebir DKD üyeleriyle yapmayı önüne koydum. » **Mevcut yönetim kurulu da adaylığını açıkladı. Siz mevcut yönetim kurulunun çalışmalarını yeterli bulmadığınız için mi aday oldunuz?** Evet yeterli bulmadığım için aday oldum. DKD'nin kitle bağları, toplumsal mücadeledeki yeri, Divriğililer içerisindeki etkisi belli. Bunu yeniden anlatmanın gereği yok. Hiçkimse bu yönetim kurulunun, görevi devraldığı yönetimden daha başarılı olduğunu Divriğililere anlatamaz. Divriği Belediyesi'nin alınmasında DKD'nin çalışmaları inkâr edilemez. Mevcut yönetim kurulu Divriği Belediyesini ziyaret etmeliydi. Divriği Festivali'ni görkemli bir şekilde yapmalıydı. HES'ler konusu da böyle. Divriği'de 17 HES projesi var. Bugün Fırtına Vadisi'nde, Munzur Vadisi'nde, Loç Vadisi'nde, Yuvarlakçay'da HES'lere karşı mücadele eden dernekler yöre dernekleridir. DKD Divriği'deki HES'lere karşı bir irade geliştirmeliydi. » **Diğer Divriği Kültür Dernekleri**

ile ilişkilere nasıl bakıyorsunuz? Rıza Gürnlü döneminde, köy dernekleriyle ve diğer Divriği Kültür Dernekleriyle kurulan bağlar kaldığı yerden devam ettirilmeli. Bu yapırsa sizin sorunuz da cevaplanmış olur. Bu sorun da hızla giderilmelidir bence. » **Sizce mevcut yönetim kurulunun karnesi nasıl? Not verecek olursanız kaç verirsiniz?** Ben mevcut yönetim kuruluna not verecek değilim. Arkadaşlarımız iki yıl boyunca özverili bir şekilde çalışmışlardır. Yaptıkları vardır, yapamadıkları vardır. Eğer verilecek bir not varsa, bu notu genel kurulda DKD üyeleri vereceklerdir. » **Son olarak ne söylemek istersiniz?** Kurulduğu günden bugüne kadar, bu derneği emeği geçmiş, yöneticilik yapmış, kültürel etkinliklerine katılmış, komisyonlarında görev yapmış herkese teşekkür ederim. Eğer geçmişteki yapılanları görmezden gelirsek vefasızlık yapmış oluruz. Bana hiçbirimizin hakkı olmamalı. Önümüzde bir genel kurul var. Bu genel kurulda üyelik haklarımızı, görevlerimiz yerine getirmek için titiz davranmalıyız. Kongreye katılmalıyız. Orada tercihlerimizi özgürce ifade etmeliyiz. Bana destek veren ve vermeyen bütün Divriğililere teşekkürlerimi sunuyorum.

YALÇINLAR
ORMAN ÜRÜNLERİ
SANAYİ ve TİCARET LTD. ŞTİ.

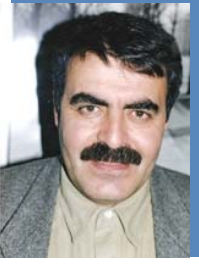
Sezgin YALÇIN

Mrk. : Keresteciler Sitesi 20.Sokak
No:13 İkitelli / İSTANBUL
Tel. : 0212. 670 37 47 - 48
Faks : 0212. 670 22 68
Gsm : 0532. 263 23 75
Şb. : Sular İdaresi , Girne Cd. Serdar Sk.
No:2 Kağıthane / İSTANBUL
Tel. : 0212. 295 05 48 - 294 85 44
www.yalcinlarorman.com.tr

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Kimlik

Kimliğimize ait bazı öğeleri doğuştan ediniriz. Kadın-erkek, Kürt-Türk olmak gibi ve hayatımızın sonuna kadar doğuştan kazandırılan kavramlar yaşamımız boyunca bize eşlik ederler. tercihler, fikir ya da spor kulluplerine üye olmak gibi bazı öğeleri ise sonradan kazanmış oluruz. Bazı aidiyetler doğuştan alınsa da yaşam süreci içerisinde değişmeye, gelişmeye ve ya farklılaşmaya açıktır. Bir Müslüman'ın Hristiyan, Alevi birinin Sünni olması gibi. Bu durum bazen istemimizle, bazen de istem dışı gelişebilir. (Asimilasyon gibi) İnsanların yaşamında kimlik ; bazen kaçınılmaz, bazen değişen, bazen de sonradan kazanılan olgular topluluğu olarak ifade edilebilir. Birey , bir anda pek çok değişik kimlik ögesi taşıır: Bir Türk/Kürt, bir kadın/erkek, bir demokrat, bir kulübün, bir partinin, bir mezhebin yada tarikatın üyesi olabilir.

Tüm bunlar bireyde bir çatışma olarak değil, uyumlu bir yapı biçiminde bütün olarak yaşanır. Burada sözü edilen öğelerin tümü aynı düzeyde öne çıkmaz. Çeşitli durumlar karşısında kimliğin o duruma ilgili yönü öne çıkar ve etkinliğe yön verir. Bu anda kimliğin diğer öğeleri yok olmamış, belirleyici ögenin arkasında kümelenmiştir. Bireyler kendi kimliğinin öznesi olmakla birlikte, tek başına onun yaratıcısı olamazlar. Kendimizi tanımlayışımızda "ötekilerin" payı oldukça büyüktür. Müslümanların yıllarca Batıniler için söyledikleri/yaydıkları toplumdışı tanımlamaları, olumsuz ruhi şekillenmelere, sonuçta da katliamlara varan toplumsal çatışmalara neden olmuştur. Bu olumsuz örnek birey ile ötekinin kimliğe giden yolda etkileşimindeki öneme işaret etmektedir. Belirleyici ya da öne çıkan kimlik öğeleri; şartlara göre şekillenir. Maddi şartlar baskın ögeyi öne çıkarır. Maraş Katliamının yaşandığı süreçte, insanlar istemeyen bir ögenin öne çıktığını daha sonra fark etmişlerdir. Katliama maruz kalan bir Alevi'nin, Sünni bir emekçiyi algılayamaması gibi. Ancak burada bir kimliğin öne çıkması karıştı, yani ötekini de gerektirir. Erkek baskısının olmadığı bir yerde kadın kimliği belirginlik kazanamaz, aynı şekilde sınıf kimliği ekonomik eşitsizliğin varlığıyla anlam bulur. Böylece kimlik yalnızca toplum oluşturmada kalmaz, toplumu alt topluluklarla bölme işlevi de görür. Bu durum aynı zaman da kimliğin tarihsel olarak karmaşık bir yapıya doğru evrim geçirdiğini göstermektedir. Feodal geleneksel toplumun belirgin aşiretsel ve dini kimliği; modern kapitalist toplumda yerini ulusal ve sınıfsal aidiyete bırakacaktır. Bu durum kaçınılmazdır. Uluslaşma sürecinde ortaya çıkan uluslar, kendi dışındaki toplulukları öteki olarak algılamıştır. Dünya sistemi bile uluslararası sistem diye adlandırıldı ve kurumlar buna göre oluşturuldu. Ulus-devletler, Birleşmiş Milletler vb. Çağa damgasını vuran diğer bir kimlik ögesi de sınıfsal aidiyettir. Kimin bizden, kimin öteki olduğunu belirleyen bu iki aidiyet oldu. Yer yer iç içe geçerek, yer yer ise, birisi başat öge olarak yaşandı. Dönemin politik öznesi olan partilerin hem ulus hem de sınıf karakteri taşıması bundandı. Yaşanılan süreçte ve özellikle de yüzyılın son çeyreğinde teknolojik, siyasal, ekonomik, sosyal ve düşünsel alanda yaşanan değişimler kimlik sorunlarını da derinden etkilemiştir.

Artık uluslararası sistemin adlandırılması ulus yerine dünya sistemi, küreselleşme gibi kavramlarla adlandırıyor. Ulus-devletler giderek zayıflamış ve ulusçu karakterini yitirmeye başlamıştır.

Aynı şekilde katı sınıfsal sistemler yanlış uygulamalar sonucu içine girdikleri çıkmazlar sonucu ya yıkıldılar ya da gevşemek zorunda kaldılar. Bugün ulusal ve sınıfsal aidiyetler tümüyle yok olmuş değildir, ama geçmişteki önemini yitirmiştir.

Kimlik, yeni bir olgu olmasa da onun karmaşıklaşmış bir yapı sergilemesi yenidir. Bu yüzden kimlik sorunlarının çözümü de geçmiştekinden daha zordur. Kuşkusuz kimlik, aynı zamanda siyasal bir olgudur ve bazı pratik yaklaşımlar gerektirir. Azınlıkların haklarını yasal güvence altına almak bunların başında gelir. Dünyanın pek çok yerinde diktatörler, oligarşiler ve teokratik rejimler ötekinin varlığını dışlayan, ezen ya da inkâr eden politikalar gütmüştür. Çağın önemli sorunlarından biri de kimliklerin karmaşıklaşmasına paralel olarak evrensel değerlerin düşüşe geçiştir. Kimlikler giderek birer alt kimliğe dönüşürken, daha geniş ölçekte bizi birleştiren üst kimlikler yaratamazsak çatışmalar kaçınılmazdır.

Birer çatı işlevi görecek olan üst kimlikler, (Türkiyelilik, Anadolu lu kimliği gibi) birleştirici ve yapıcı rol oynayabilirler.

Bunu yapamazsak, zaman zaman yanlış soluklanmalar dışında kimlik, aramızda bir renklilik değil, çatışma sorunu olacaktır. Siyasal gerçeklik düzeyimizin henüz bu sorunu çözmeye gücünden yoksun olduğu pratik taraflarından yeterince doğrulanmıştır. Onun geleneksel ve statükocu zihniyetin bir tarafa bırakılması ve değişimiyle desteklenmesi gerekir. Eşitliğin diyaletliği ancak böyle sağlanabilir. Özetle temel sorun ötekini anlamaya çalışmaktır.

Divriği de yangın can aldı

Divriği'de bir evde çıkan yangında Fatma Partal (83) dumandan zehirlenerek hayatını kaybetti. Sabah saat:05.00'de Sait Partal'a ait olan evde çıkan yangında 2 kişi de yaralandı.

EV YANDI 1 Kişi HAYATINI KAYBETTİ

Divriği'de bir evde çıkan yangın evi kül etti. 83 yaşındaki Fatma Partal çıkan yangında hayatını kaybetti. Seyit Partal'a ait evde sabaha karşı yangın çıktı. Uykuda olan ev halkı yangından haberdar olamadı. Sabah

saat: 05.00 sıralarında işe gitmek için evden çıkan Mehmet Şimşek, Sait Partal'ın evinin çatısından dumanların çıktığını farketti. Yangını evdekilere ve çevreye duyurdu. Sait Partal ve eşi Mukaddes Partal yangından haberdar olur olmaz, annelerinin odasına hücum etti. Evi saran dumandan zorlanarak odaya

girdiklerinde 83 yaşındaki Fatma Partal'ın cesediyle karşılaştılar. Yaşlı kadına müdahale etmekte zorlanan oğul ve gelin yangından kurtulmak için kendilerini dışarı attılar. Ancak kısmi yanık yaraları aldılar. Divriği İtfaye ekiplerinin müdahalesiyle yangın kontrol altına alındı. Yangından kısmi yanıklarla kurtulan

Sait Partal ve Mukaddes Partal Sivas Cumhuriyet Hastanesi'ne kaldırıldılar. Olaya Divriği Cumhuriyet Savcısı, Buğra Türker el koydu. Yangının nereden çıktığı araştırılıyor. Yangında hayatını kaybeden Fatma Partal ise bir gün sonra defnedildi.

İş adamından Divriği sevdası

Divriği'de yapımı devam eden, Kale Holding'in sahibi Sadık Özgür'ün yaptırdığı hastanenin müteahhiti ART-GEN Yatırım Şirketinin sahibi Murat Bulut Aşure Ayı dolayısıyla Divriği'de Aşure dağıttı.

Aşure Ayı dolayısıyla Aşure dağıtım törenleri devam ediyor. Kale Holding'in Sahibi Sadık Özgür'ün Divriği'de yaptırdığı Hastanenin müteahhiti ART-GEN Yatırım ve Gayrimenkul Şirketinin sahibi Murat Bulut (Timisi Köyünden) Divriğililere aşure dağıttı. Divriği Belediyesi'nin önünde başlayan aşure dağıtım törenine bütün divriğililer katıldılar. Belediye Çarşısı esnafına ve çarşı esnafına dağıtılan aşureler, evlere de

yollandı. Belediye önünde yapılan aşure dağıtımından sonra, Mahir Tevruz Anaokulu'na gidildi. Anaokulu öğrencilerine ve okul öğretmen ve personellerine de aşur ikram edildi. Divriği Devlet Hastanesinin müteahhidi ART- GEN Yatırım ve Gayrimenkul Şirketinin sahibi Murat Bulut yaptığı açıklamada, halkın kutsal olarak kabul ettiği Aşure Günü'ne kendilerin de aynı duyarlılıkla yaklaştıklarını

ifade ederek, her yıl aşure dağıttıklarını söyledi. Anaokulu öğrencileriyle birebir ilgilenen Murat Bulut Divriği Halkından gördüğü ilgiden menmun kaldığını sözlerine ekledi.

DİVRİĞİ'YE YATIRIM

Divriği'nin Timisi (Bayırüstü) köyünden olan Murat Bulut Divriğideki yatırımlarına ve iş sahalarının genişletilmesine elinden gelen duyarlılığı

göstereceğini söyledi. Divriği'de yapacağı 120 adet villa projesinin hazır olduğunu, 300 adet villa projesini de hazırlattığını söyleyen Murat Bulut, bu villaları yapımı devam eden hastanenin yakınında inşa edeceğini söyledi. Divriği Nuri Demirağ Yüksekokulu'nun 300 kişilik öğrenci yurdu binasını da yapan Murat Bulut Divriği'ye elimden gelen yatırımı yapacağım dedi.

Kongre yeniden görev dedi

Antalya Divriği Kültür Derneği Olağan Kongresi yapıldı. Antalya Esnaf Odası'nda yapılan kongreye Kemal Küçükkoçkaya'nın başkan adayı olduğu tek listeyle gidildi.

Antalya Divriği Kültür Derneği Olağan Genel Kurulu'nu yaptı. Antalya Esnaf ve Sanatkarlar Odası'nda 9 Ocak tarihinde yapılan genel kurula dernek üyeleri katıldı. Divan Başkanlığı Mustafa Akıl'ın yaptığı kongre öğlen saatlerinde başladı. Antalya Divriği Kültür Derneği Başkanı Kemal Küçükkoçkaya açılıştan sonra dernek üyelerine hitaben bir konuşma yaptı. Küçükkoçkaya derneğin öneminden bahsederek, ne kadar güçlüyseniz, ne kadar örgütlüyseniz o kadar sözünüz geçer dedi. Sorunlarımızı ve

sıkıntılarımızı çözmek için örgütlülüğümüzün ve dayanışma ilişkilerimizin önemini kavramalıyız diyen Küçükkoçkaya Antalya'da bulunan Divriğililerin derneğe üye olmasını önerdi. Kongreye katılanları selamlayan

Küçükkoçkaya konuşmasını bitirerek kürsüden indi. Dernek mali raporlarının okunmasından sonra dilek ve temennilerin konuşulmasına sonra da seçimlere geçildi. Tek listeyle girilen seçimlerde Kemal

Küçükkoçkaya'nın başkan adayı olduğu liste seçilerek yeniden göreve getirildi. Küçükkoçkaya seçimlerin tamamlanmasından sonra teşekkür konuşması yaptı. Böylece kongre de tamamlanmış oldu.

KOZLU ORMAN ÜRÜNLERİ TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ. **YILPA** AHŞAP SANAYİ VE TİC. LTD. ŞTİ. AHŞAP MOBİLYA PROFİLLERİ

• Panel Levha Ebatlama • PVC Bantlama • Özel Profil Modelleri
Merkez: Keresteciler sitesi 5. Blok 4. Sokak No: 19-21-23-25 İkitelli-İST.
Şube: Keresteciler Sitesi 11. Blok 11. Sokak No: 2-4 İkitelli-İST.
Tel: +90 (212) 670 00 67 - 670 00 68 - 670 00 69 - 670 00 51 - 670 00 71
Fax: +90 (212) 670 29 28 e-mail: erdogan@kozluorman.com.tr
www.kozluorman.com.tr • e-mail: kozluorman@hotmail.com

Ankara'da Aşure'de buluştular

Ankara Divriği Kültür Derneği ve Ankara Divriği Kültür Vakfı tarafından ortak yapılan Geleneksel Aşure Günü 26 Aralık'ta Tuzluçayır Alyans Düğün Salonu'nda yapıldı. Aşure Günü'ne CHP'li milletvekilleri, meclis üyeleri, il ve ilçe yöneticileri katıldılar. Dernek Başkanı Muharrem Höbek Aşure Günü'nde bir de konuşma yaptı.

Ankara Divriği Kültür Derneği, Divriği Vakfı ve Divriği Köy Derneklerinin beraberce düzenledikleri Geleneksel Birlik Aşuresi yapıldı. 26 Aralık'ta Tuzluçayır Vöm Plaza Alyans Düğün Salonu'nda yapılan Aşure Günü'ne yüzlerce kişi katıldı. Ankara Divriği Kültür Derneği ve Ankara Divriği Kültür Vakfı'nın her yıl düzenledikleri Aşure Günü'ne köy dernekleri de destek veriyorlar. Aşure gününde Ankara DKD Başkanı Muharem Höbek katılanlara hitaben bir konuşma yaptı. Höbek konuşmasında birlik ve beraberlik mesajları verdi. Aşure gününe Divriği dışından ve siyaset dünyasından da yoğun katılım oldu. CHP Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, Eski TBP Genel Başkanı ve milletvekili Mustafa Timisi, Avukat Hasan Doğan, Doktor Servet Ünsal, Eski Çankaya Belediye Başkanı Haydar Yılmaz, CHP Genel Başkan Yardımcısı Gürsel Tekin, Çankaya Belediye Başkanı Bülent Tanık, Başkan Yardımcıları ve Birim Müdürleri, CHP Ankara İl Kadın Kolları Başkanı ve Yönetim Kurulu Üyeleri, CHP Mamak, Yenimahalle ve Çankaya İlçe Başkanı ve Yönetim Kurulu

Üyeleri, CHP Mamak Belediye Meclis Üyeleri, İl Genel Meclis Üyeleri, Köy Dernek Başkanı ve Üyeleri, Muhtarlar, Sivil Toplum Örgütü Üyeleri ile çok sayıda vatandaş katıldı. Sunuculuğunu Divriği Kültür Derneği

Danışma Kurulu Üyesi Cemal Özgür Taşkıran'ın yaptığı Aşure Günü'ne salonu ücretsiz tahsis eden Divriği'li iş adamı Musa Çiçek'e ve CHP Genel Başkan Yardımcısı Gürsel Tekin'e birer plaket verildi. Yapılan konuşmaların

ardından dua okunarak Semah gösterisine geçildi. Divriği'li ses sanatçısı Nuray Zaman ve Ahmet Mercan deyişler ve duazımlar okudular.

Haber: Divriği GAZETESİ

İSMAİL ASİL

78is@windowslive.com

Sayıyla Kendine Gelmek

Türkiye'de kaç okul var ? 67 bin...
Kaç hastane var ? 1220...
Kaç sağlık ocağı var ? 6 bin 300..
Peki kaç cami var ? 85 bin...
Her 60 bin kişiye bir hastane düşerken,
350 kişiye bir cami düşüyor...
Peki kaç kilise var ? 270...
Kaç Cemevi var ? 100...

Türkiye'de kaç doktor var ? 77 bin...
Peki kaç din görevlisi var ? 90 bin...
Türkiye'de her 900 kişiye bir doktor düşerken, her 780 kişiye bir din görevlisi düşüyor...
Eğitim-sene göre Türkiye'de 200 bin öğretmen açığı var...

Türkiye'de kaç kütüphane var ? 1435...
Almanya'da kaç kütüphane var ? 11 bin...
Türkiye'de kaç kentte devlet tiyatrosu var ? 13...
Kaç kentte kuran kursu var ? 81...
Bu kursların toplam sayısı kaç ? 3852...

Türkiye'de bir opera derneği var, 11 bale, 10 heykel, 18 resim 38 tiyatro derneği var.
Peki kaçtane "Cami Yaptırma Derneği" var ? 35 bin...

İçişleri Bakanlığı'nın bütçesi ne kadar ? 783 trilyon...
Ulaştırma Bakanlığı'nın ? 678 trilyon...
Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın ? 677 trilyon...
Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın ? 632 trilyon...
Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın ? 280 trilyon...
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın ? 249 trilyon...
Çevre ve Orman Bakanlığı'nın ? 404 trilyon...
Sadece sünileri temsil eden Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bütçesi nedir? 1.3 katirilyon ...
Sekiz bakanlığın bütçesi kadar...
22 üniversitenin bütçesi kadar...

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bütçesinin yıllık büyümesine bakalım? 1977'de 66 trilyon- 1998'de 119 trilyon -1999'da 180 trilyon 2000'de 270 trilyon -2001'de 302 trilyon - 2002'de 553 trilyon 2003'de 771 trilyon - 2004'de 1 katirilyon...

2006'da 1.3 katirilyon... - 2007'de 1.7 katirilyon...
Bir ülke diyanete bütün üniversitelere ayırdığı bütçe kadar pay ayırıyor ve bir yılda ikiye katlıyorsa, doktordan, öğretmenden fazla imam yetiştiriyorsa, hastane değil cami yapıyor, kütüphaneden çok kuran kursu açıyorsa, o ülkenin durup biraz düşünmesi gerekmezmi?

***Can Dündar'ın, ABF Başkanı Turan Eser ile 2007 yılında yapmış olduğu bir söyleşisidir.**

****2010 bütçesi, 3.178.992500 tl dir...**

www.bakirtaki.com

BURÇ KAPLAMA
AĞAÇ MAMÜLLERİ SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Selçuk YALÇIN - Mahir YALÇIN

Şube / Department:
Sanayi Mah. Sultan Selim Cad. No: 141 4. Levent / İSTANBUL
Tel : 0212. 324 48 70 Fax: 0212. 324 48 71

Merkez / Center
Keresteciler Sitesi 20 Sokak No:17 İkitelli / İSTANBUL
Tel : 0212. 670 05 61 pbx Fax: 0212. 670 32 85
www.burckaplama.com.tr e-mail: burc@burckaplama.com.tr

ERCAN ELEKTRİK
TOPTAN ELEKTRİK MALZEMELERİ

Uygun Fiyatın Profesyonel Çözümlerle Buluştuğu Yer!

Şair Ziyapaşa Caddesi Laleli Çeşme Sok. No: 9 34420 Karaköy / İSTANBUL
Tel: (0212) 243 43 39 Fax: (0212) 243 29 81 Gsm: (0552) 323 28 15
e-mail: Ercankucuk_58@hotmail.com

Arslan
Orman Ürünleri

Kaliteli Hizmet Anlayışı
Koşulsuz Müşteri Memnuniyeti

Geniş Ürün Yelpazesi

ARSLAN ORMAN ÜRÜNLERİ SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Merkez: 6. Sokak No:10-12 İkitelli Keresteciler Sitesi
İkitelli / İSTANBUL
Tel: +90(212) 670 04 70(Şhat)
Şube: 21. Sokak No:35-37 İkitelli Keresteciler Sitesi
Tel: +90(212) 670 01 30
E-Mail: info@arslanorman.com

GÜLEÇ
ORMAN ÜRÜNLERİ SAN.TİC.LTD.ŞTİ.

Geniş Ürün Çeşitlerimiz HİZMETİNİZDEYİZ..

Yusuf GÜLEÇ
0532 484 49 48

Ziya Gökalp Mah. Keresteciler Sitesi 21. Blok No: 13 İkitelli / İSTANBUL
Tel: 0212 670 02 80 - 670 48 40 Fax: 0212 670 48 39
yusuf@gulec-orman.com

CİCO'NUN OĞLU
DİVRİĞİ YOLLARINDA

Sivas, Divriği ve Çamşılı Yollarında halkımızın hizmetindeyiz

ÇAMŞILI

ALTINSOY

58 M8770

Hüseyin Yılmaz: 0532. 208 75 97-Özgür Yılmaz: 0532. 517 58 58

Divriği

İMTİYAZ SAHİBİ VE SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Ticaret Limited Şirketi adına: **Birsen Bayar UYGUN**

MUHAMREM YAĞBASAN

muharrem.yagbasan@gmail.c

Sözlü Tarih

Tarihimizde, geleneğimizde, yaşanan olayları, günlük yaşantılarımızı yazılı hale getirme alışkanlığı çok üzümlere söyliyorum ki yoktur. Aslında bu sözlü tarihi yazılı hale getirebilecek, eğitim almış birikimli insanımızda yoktur. Düşünün ki tarih boyunca yaşamlarını kentlerden uzak, kuş uçmaz kervan geçmez dağ başlarında geçirmek zorunda kalmış insanlardan fazla bir şey beklemek de insafsızlık olur. Toplumumuzun yaşamak zorunda kaldığı yerleşim yerlerinde(köy- mezra) yol, okul ve yaşamı kolaylaştıracak hiçbir hizmet yoktur. Yöremizde biraz okuyazar insanların özel olarak okuma yazma dersleri vermesiyle okuyazar kişiler yetişirdi. Ne zaman ki Cumhuriyetin aydınlanma dönemi başlatıldı, Köy Enstitüleri kuruldu köy çocukları buralarda nazari ve uygulamalı eğitim ve öğretim alıp yurt çapına dağıldı, ondan sonra yazılı tarih gelişmeye başladı.

Kendisi de Divriği'li olan Sayın M. Bedri Yalçın bir roman yazmış ve büyük bir incelik ve nezaket göstererek kitabı imzalayıp şahsıma da göndermiş. Romanda doğu cephesine erzak taşıyan kadınların öyküleri anlatılmış. Bu satırları okuduğumda, anamın anlattıkları aklıma geldi. Anam Divriği'nin Göndüren köyü doğumlu. Daha küçük yaşta iken Tülünk köyüne (yeni adı Çukurözü köyü) gelin gitmiş, eşi bir yıl sonra seferberlikte askere alınmış, askerden dönmeyince yeniden kendi köyü olan Göndüren'e dönmüş ve babamla evlenmiş. Ben köyde geniş bir ailede büyüdüm. Tahsil alıp çalışma hayatına atılmam anamın cesareti sayesinde oldu. Geniş ve kalabalık bir ailede bir tek çocuğun amca çocuklarından ayrılarak 30km uzaklıktaki Divriği'ye gidip ortaokulda okuması olanak dışı ve kabul edilemeyecek bir durumdu. Nedenini soracak olursanız ailede benim yaşlarımda başka çocuklarda olduğu için sırf benim okutulmam ayrımcılık olurdu. Bundan dolayı anam kimseye, babama dahi haber vermeden bir gece beni Divriği'ye giden iki kişinin yanına katarak gönderdi. Böylece Divriği devlet demir yollarında çalışan abimin yanında okuma fırsatı buldum. Daha sonra lise ve üniversiteyi Ankara'da çalışarak tamamladım. Bu arada anneme bakmak ve bana yardımcı olması için Ankara'da yaptığımız gecekonduya getirdim. Gecekondu da yaşayan amcamzadem Bayram Ali ve annem geçmiş olayları konuşurdu. Bir gün anam seferberlikte yaşadıklarını amcamzadeye anlatırken kulak misafiri oldum. Anam Tülünk köyünden 100km uzaklıkta olan Kemah ilçesine sırtında 30-40 kilo erzak taşıdıklarını anlattı (seferberlikte çocuk ve yaşlı hariç tüm erkekler askere alınmış ve aynı zamanda tüm hayvanlarda savaşta kullanılmak üzere toplanmış). Bu yüzden kadınlar çok acı ve meşakkat çekmişler. Bu yaşanan önemli tarihi ve toplumsal olayları birinci ağızdan dinleyerek yazılı hale getirmedigime bu romanı okurken tekrar çok pişman oldum.

Yaşanan tarihi ve toplumsal olayları yani sözlü tarihi yazılı hale getirmeyi maalesef beceremedik. Çağımızda yazarçizer insanımız, her dalda iyi eğitim almış bilim ve sanat insanlarımız yetişmiştir, temennim bizim yapamadıklarımızı onların yapıp gelecek kuşaklara bu yaşananları aktarmasıdır. Son olarak yukarıda izahına çalıştığım nedenlerden dolayı M. Bedri Yalçın'a tekrar minnet ve şükranlarımı sunarak, emeğine ve yüreğine sağlık diyorum. 'SÖZ UÇAR YAZI KALIR' deyimini de bu vesileyle tekrarlıyorum.

Türküler karanlığa ışık tutar

Ahmet Mercan 1974 yılında Divriği'nin Anzazar Köyü'nde doğdu. İlk, orta ve liseyi Divriği'de okudu. 1995 yılında askere gitti. Askerlikten sonra Ankara'ya yerleşti. 12 yıllık evli olan Ahmet Mercan'ın 10 yaşında bir çocuğu var.

» Son senelerde siz her etkinlikte görmek mümkün. Özellikle Divriğililerin bütün şenliklerine, festivallerine katılıyorsunuz. Beklediğiniz ilgiyi ve desteği bulabiliyorsunuzuz?

Bulduğum ve katıldığım etkinliklerde belki de gereğinden fazla ilgi ve takdir görüyorum.

Bu ilgi beni olduğumdan başka durumlara asla sevketmiyor. Neysem oyum. Ben kendimi halkımdan daha yüksekte görmüyorum. Tabiri caiz ise bana gösterilen ilgiden şımarmıyorum yani. Beni bağrıma basan toplumuma yürekten sevgilerimi sunuyorum sizin aracılığıyla.

»Müzik dışında bir uğraşınız varmı?

Hayatınız tamamen müzikle mi bağlantılı?

Halk Müziği sanatçıları birçoğu ek iş yaparak ancak ayakta durabilir. Bizim birçok sanatçımız da herhangi bir işte çalışarak hayatını kazanır. Ben de bu kervanda bir sanatçı olarak hayatımı sadece müzikten kazanmıyorum. 1988 yılında Çankaya Belediyesi'ne işçi olarak işe başladım. Daha sonra sendikal mücadele içerisinde yer alarak DİSK Genel İş Sendikası 1Nolu Şube Yönetiminde görev aldım. Halen bu sendikanın İşyeri Temsilcisiyim. Ayrıca Anzazar Köyü Derneğimizin de Yönetim Kurulundayım.

» Bir müzisyenin dünyası nasıldır? İç dünyası, hassasiyetleri nelerdir? Yaşamı türkülerden mi ibarettir?

Paylaşımçı, özgürlükçü ve mutlu bir dünya. Benim üzerimde emeği olan sayın hocam İrfan Dolay'ı selamlayarak sorunuz

cevaplayayım isterseniz. Hangi ozanımızı ötekinden ayırabiliriz ki. Her ozanımız bir karanlığa ışık tuttu. Her ozanımız bir haksızlığa başkaldırdı. Her ozanımız halkımızın derterini, kederlerini, uğradığı zulümleri, haksızlıkları şiirlere, türküllere döktüler. Kulaktan kulağa, dilden dile taşındılar. Anadolu'yu karış karış dolaştılar. Hayratlarla, ağıtlarla, bozlaklarla, zılgıtlarla isyan ettiler. Benim ilk zamanlarımda, Muhlis Akarsu, Arif Sağ, Musa Eroğlu ve Yavuz Top hocalarımın Muhabbet isimli bir dizi albümleri vardı. Bu isimlerden çok etkilendiğimi söyleyebilirim. Başta Pir Sultan Abdal, Feyzullah Çınar, Mehmet Ali Karababa, Aşık Veysel, Karacaoğlu, Neşet Ertaş, Aşık Daimi, Mahmut Erdal. Umarım isimlerini saymadığım ulu ozanlarımıza haksızlık etmemiş olurum. Bu değerlerimiz bizlere var eden değerlerdir. Acılarımızı, kederlerimizi, aşklarımızı, umutlarımızı ifade etmeyi bu

AHMET MERCAN

gerektiğine işaret ettim sadece. Türkülerimiz, şiirlerimiz toplumumuzun kültürel mirasıdır. Buraya bakarsak yüzyıllar önceki halimizi görebiliriz. Türküler bizim kalavuzumuzdur .

» Anadolu ozanlarını, sanatçılarını sorsak? Kimlerden etkilenisiniz? Ustalarınız, beğendiğiniz simalar kimlerdir?

Benim üzerimde emeği olan sayın hocam İrfan Dolay'ı selamlayarak sorunuz

cevaplayayım isterseniz. Hangi ozanımızı ötekinden ayırabiliriz ki. Her ozanımız bir karanlığa ışık tuttu. Her ozanımız bir haksızlığa başkaldırdı. Her ozanımız halkımızın derterini, kederlerini, uğradığı zulümleri, haksızlıkları şiirlere, türküllere döktüler. Kulaktan kulağa, dilden dile taşındılar. Anadolu'yu karış karış dolaştılar. Hayratlarla, ağıtlarla, bozlaklarla, zılgıtlarla isyan ettiler. Benim ilk zamanlarımda, Muhlis Akarsu, Arif Sağ, Musa Eroğlu ve Yavuz Top hocalarımın Muhabbet isimli bir dizi albümleri vardı. Bu isimlerden çok etkilendiğimi söyleyebilirim. Başta Pir Sultan Abdal, Feyzullah Çınar, Mehmet Ali Karababa, Aşık Veysel, Karacaoğlu, Neşet Ertaş, Aşık Daimi, Mahmut Erdal. Umarım isimlerini saymadığım ulu ozanlarımıza haksızlık etmemiş olurum. Bu değerlerimiz bizlere var eden değerlerdir. Acılarımızı, kederlerimizi, aşklarımızı, umutlarımızı ifade etmeyi bu

ozanlarımızdan öğrendik.

» Siz Halk Müziğinin bugünkü geldiği noktayı yeterli buluyormusunuz?

Tabi herşey çok hızlı değişime ve dönüşüme uğruyor. Çağımız böyle maalesef. 1990'lı yılların sonlarına kadar halk müziğinde bir ilerlemeden sözedebiliriz. Gerek sanatçılarımız gerekse müzikteki enstruman zenginliği (çoksesli müzik) umut yaratacak gelişmeler kaydetmiştir. Aynı umudu 2 bin yıldan sonra taşımak mümkün değildir. Özellikle türkülerin kaynak kişileri, bestecileri ve hangi yöreye ait olduğu önemsenmeden bir gelenek bozulması yaşanmıştır. Halk müziğine kaynaklık etmiş birçok değerli sima geri planlara itilerek, popüler görüntülü

simalar haketmedikleri biçimde öne çıkmıştır. Türkülerimizin formatı sağından solundan değiştirilerek, yeni besteymiş gibi, yeni türkümüş gibi ortaya atılıyor. Böyle olunca türkülerimiz özünden ve içeriginden hızla uzaklaşıyor. Anlayacağınız güzel türkülerimiz akılsız ve bilgisiz kişilerin ağzında sakız olmuştur. Bu üzücü bir durumdur. Bu gidişatın böyle devam etmesini hiçbirimiz arzu etmiyoruz ama umudumuzu da yitirmeden müziğe olan saygımızı diri tutmaya çalışalım. Bu popülizm hastalığı birgün biter, türkülerimiz yine bizlere kalır.

» Siz Ankara Divriği Kültür Derneği'nin Ses Yarışmalarına da emek veren sanatçılarımızdansınız. Bu yarışmayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu yarışmayı asla küçümsemiyorum. Gerçekten güzel bir boşluğu gideriyoruz. Huzurlarınızda Ankara Divriği Kültür Derneği'ne bu hizmetinden dolayı teşekkürlerimi sunuyorum. Belki ses yarışmasına katılımcı bulamayız endişeleri vardı ilk başlarda. Onlarca arkadaşımız yarışmaya katılarak Divriği Türkülerini seslendirdiler. Bu yarışma kimileri için önemsiz görülebilir, ancak ben böyle düşünmüyorum. Benim için anlamlı ve gerekli bir yarışma. Kaybolacak, silinecek bir kültürü genç kuşaklara yeniden hatırlatmak ne güzel bir faaliyet. Bu

yarışmalarda çok önemli sesler ortaya çıktı. Şimdi bu sesler çeşitli şenliklerde, gecelerde sahneye çıkıyorlar. Ben bu organizasyonun daha kalıcı olması için neler yapmalıyız konularına kafa yormanın gerekliliğine inanıyorum. Daha profesyonel, daha güçlü organizasyon yapılarak bu yarışma uzun yıllar geleneksel olarak sürdürülmelidir.

» Bildiğimiz kadarıyla Kemancı Hikmet (Hikmet Karadeniz) ile birlikte sahne alıyorsunuz. Bu birliktelikten mutlulumsunuz? İzleyicilerinizden beklediğiniz olumlu görüşleri alabiliyorsunuzuz?

Hikmet Karadeniz ile aynı sahneyi paylaşmam benim için onurdur. Onunla her gittiğim yerde güzel şeyler öğreniyorum. Görmediğim yerleri, görmediğim köyleri, görmediğim kültürleri onun sayesinde görme imkanına kavuşuyorum. Bu beraberlikten çok şey öğreniyorum. Hikmet Karadeniz kendisine has keman ustası. Özellikle Kangal ve Divriği bölgesinde bu tarz keman çalma ayrı bir beğeniye neden oluyor. Hikmet Karadeniz bizim bölgemizin türkülerine çok emek vermiş bir sanatçımızdır. Kemanla sazın uyumunu birlikte götürüyoruz. Her konserimizde bunun güzelliğini tatmak, izleyicilerimizden olumlu sözler duymak beni mutlu ediyor. Gün geçtikçe Hikmet Karadeniz, Ahmet Mercan klasiki ortaya çıkıyor.

» Divriği Gazetesini okuyormusunuz? Herhangi bir eleştiriniz veya öneriniz var mı? Gazetemizi nasıl buluyorsunuz kısaca? Son olarak, neler söylemek istersiniz?

Divriği Gazetesini'nı zaman zaman okuyorum. Eleştirilecek yanları varsa eleştirmekten kaçınmamak gerekir tabi. İlerici ve çağdaş insanlar doğru gördükleri sözleri söylerler. Netice itibarıyla Divriği Gazetesi yerel bir gazete. Ulusal gazetelerden beklediğimiz yaklaşımı sizlerden bekleyemeyiz. Ben eleştirmekten ziyade, Divriği Gazetesine sahip çıkmayı, desteklemeyi öneririm. Bunları yaptıktan sonra, eleştirilecek yerde dostça eleştirmeyi de ihmal etmem. Bizde bir huy var. Birşeyi yapıcı olarak eleştiremiyoruz. Birşeyi yerin dibine batırmak için eleştiriyoruz. Böyle olunca da yanyana gelip güçlenme imkanını yakalayamıyoruz. Bana bu konuşma imkanını veren Divriği Gazetesi emektaşlarına teşekkürlerimi sunuyorum. Uzun ömürlü bir Divriği Gazetesi diliyorum.

Kopyalamanın ve Ofis Gereçlerinin Doğru Adresi

Copy Max

Poster

Kirtasiye

Dijital Çıkış

şahin copy max
Maximum Kopyalama ve Digital Baskı Sistemleri

İkinci Taşocağı Cad. Cemal Sahir Sokak. No: 5/5A Mecidiyeköy/İSTANBUL
Tel: (0212) 267 92 90 - 91 Fax: (0212) 267 32 61
sahincopymax@superonline.com - sahincopymax@gmail.com
www.sahincopymax.com

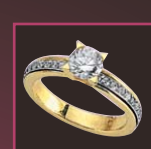
Renkli & Siyahbeyaz
Fotokopi • Plotter • Plan
Kopya • Ozalit • Autocad
Çıkışları • Poster • Ciltleme
• Banner • PC-MAC
çıkışları • Laminasyon
Kirtasiye Malzemeleri
• Bilgisayar Sarf
Malzemeleri • Resim ve
Grafik Malzemeleri •
Kağıt Ürünleri • Yazı
Gereçleri ve Kalemmler
• Çalışma Ortamı ürünleri
• Dosyalama ve
Organizasyon ürünleri

www.gulacti.com

GÜLAÇTI
KUYUMCULUK

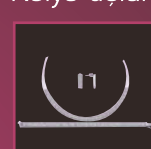
İsuep zerezaretin dansi
Takıda zerezaretin dansi

Yüzük

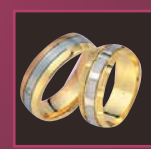
Kolye uçları

Set

Bilezik

Alyanslar

Pirlantalar

İstanbul CAĞALOĞLU: Alemdar Mah. Prf. Kazım İsmail Gürkan Cad. No: 20-22 Tel: 0212 520 95 01
İstanbul SULTANBEYLİ: M. Akif Mah. Fatih bulvarı No: 210 Tel: 0216 419 27 00 Fax: 0216 419 26 05
İzmit MERKEZ: İstiklal Cad. Belediye İshanı No: 62/2 Tel: 0262 321 50 97 Fax: 0262 325 38 67
www,http://www.gulacti.com - hgulacti@gulacti.com